

E.6

25

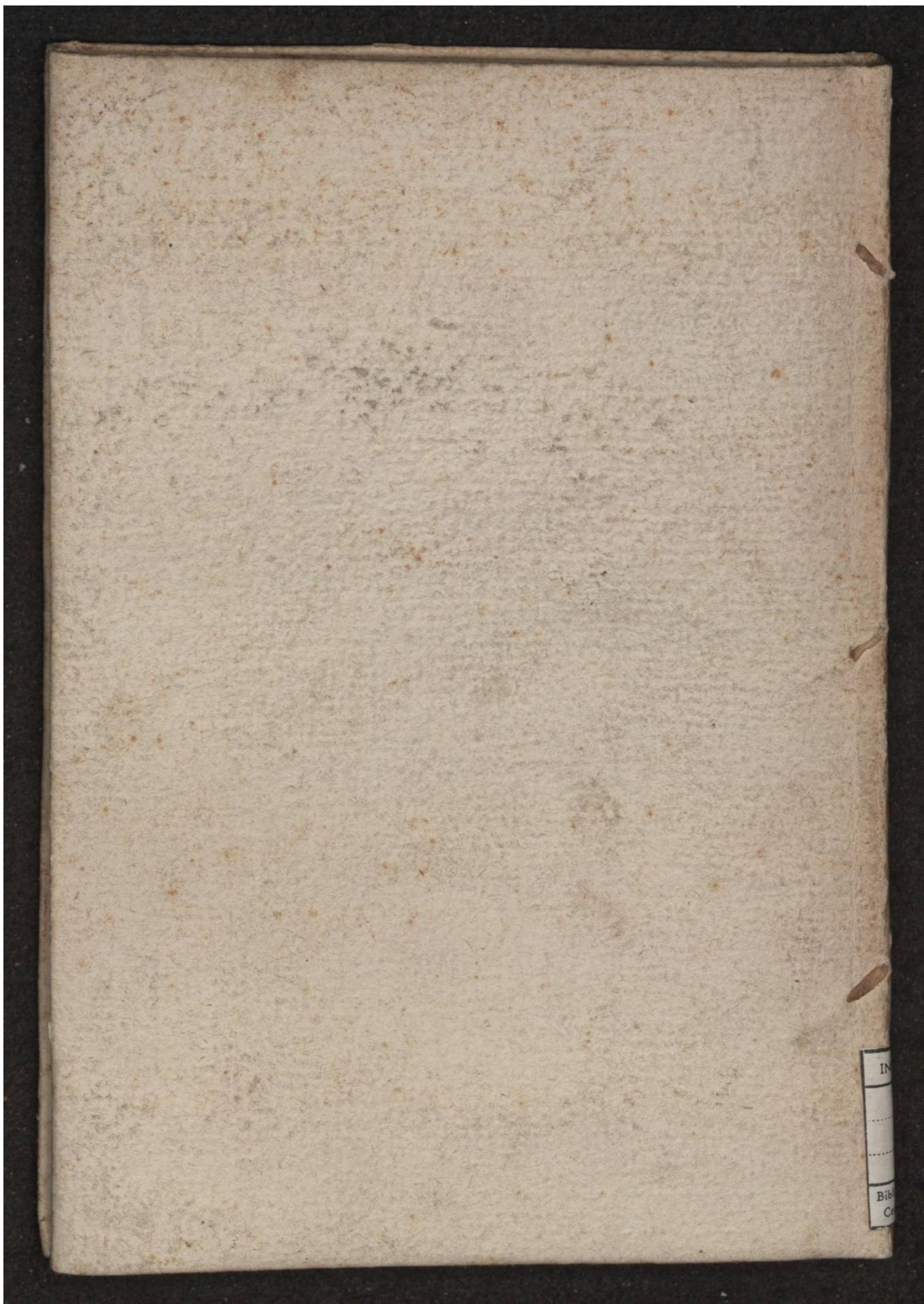
XXX
P. II. II.
P. R. ad Tur
car. Princip

ABULI
Biblioteca Nazionale
Firenze

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. E.6.25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. E.6.25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. E.6.25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. E.6.25

E
6
25
BIBLIOTECA NAZIONALE
CENTRALE - FIRENZE

E.6.25

Handwritten text in a cursive script, likely a signature or a name, possibly reading "Francesco Maria" or similar, written in brown ink on aged, yellowed paper.

Ex legato D: Equite Antonio
Francisco Marmì

Cyprianus papa secundus eloquentissimus
qui obiit Anno. Mccccxliiii. in Ancho-
na. dum p[ro]ficisci p[ro]posuerit contra tur-
cos composuit. 7c.

Pius episcopus seruus seruorum dei. illustri Ma-
chumeri principi turcorum. timorem diuini
nominis & amorem scripturi ad te aliqua p[ro]
tua salute & gloria. proq[ue] comuni multarum
gentium consolatione & pace. hortamur ut benigne audi-
as verba nostra. nec prius damnes q[uam] iudices. nec prius iu-
dices q[uam] singula diligenter intelligas. accipe que scribim[us]
in bonam partem & usq[ue] in finem pacienter audi. si bona
sunt que suadem[us]. amplectere. si mala. respue & in ignem
mitte neq[ue] idcirco epistolam reicias. quia christiani homi-
nis est. & eius christiani qui ceteris preest. non enim re-
odio persequimur. neq[ue] tuo infidiamur capiri q[uod]uis nostre
religionis hostis existas. & armis christianam urgas ple-
bem. operibus tuis tibi non sumus offensi. diligimus iube-
re domino inimicos nostros. & p[ro] persecutoribus nostris
oramus sapientibus & insipientibus debitores sumus &
omnes cupimus fieri saluos. Grecos. Latinos. Iudeos.
Saracenos. omnibus optamus bona. sed scimus vera bo-
na neminem assequi. posse qui extra euangelium degit. &
a christo domino nostro est alienus. noli autem aures clau-
dere aut oculos auertere cum christum nominamus quem
Machumerea lex in qua natus es. & virum sanctum & p[ro]
phetam magnum. & virginis filium. & miraculis clarum
dicit. multa tibi per eum & maxima bona aduenient. si ei
credideris. & eius sacris iniciari uolueris. horresces bec cu[m]

primum accipies. sed audienda est tota lex. deinde iudici-
um promendum. audi quo tendimus. multa tibi & tuis p
genitoribus cum christianis bella fuerunt. multus sanguis
effusus est. multe vrbes delete. sacre edes intense. rapte vir-
gines. violate marrone. vastati agri. scelera perpetrata sunt
quecumq; in mentem uenire possunt. dum Thureus & chri-
stianus uer imperet gladio contendit. tibi ut fama & ope-
ra ipsa loquuntur ingens desiderium est christianos sub iu-
gum mittere. & imperium latini nominis obrinere. & sunt
fortasse qui hoc facile suadent. & omnia tuis armis peruia
dicunt. & alii tuas uires amplificantes. christianas atte-
nuant. alii in diuisionibus & odiis que gentem nostram ex-
cedunt spem collocant. haud difficile existimantes eos vin-
ci ab exteris posse. qui domi desident. nos non ita ignaru-
te credimus nostrarum rerum quin scias quanta est christi-
ane gentis potentia. q; ualida Hispania. q; bellicosa gal-
lia. q; populosa Germania. q; fort Britonia. q; audax Bo-
lonia. q; strenua Hungaria. q; diues & animosa & bellis-
carum perita rerum yralia. sola Hungaria diu pro genito-
res tuos & te ipsum fatigauit Octuagesimum iam annu-
aduersus Hungaros Thureorum signa ferantur. Et ad-
huc circa sanum ac danubium herent. Vna te gens tuasq;
uires agitat. Quid facies si tibi cum yralis. aut Gallis.
aut Germanis res fuit amplissimis. & robustissimis popu-
lis. Fortasse est q; dicat Iustinianum imperatorem. Cons-
tantinopoli sedentem misso in yraliam bellisario. cum par-
ua manu militum perditam. Romam & reliqua loca usq;
ad alpes recuperasse. nec te iustiniano minorem esse. Caue

ne te fallant adulatores. Domestica regum & assidua pe-
stis faciem principes magna de se loquentibus aurem pre-
stant. Atque idcirco sepe decipiuntur. Rarus est qui non se-
uero maiorem credat. Iustinianus uniuersae Graeciae & Illi-
rici & Asiae & Libiae dominus erat. & Italiam non ac-
quisiuit. sed recens perditam recuperauit. & Gothis gen-
te Barbara non ab Italica abstulit. non dum amor imperii
Romani in mentibus Italica refrigerat. Neque ullus erat
qui Barbaricum iugum equo animo ferret. Cuncti arma
pro imperio. & pro patria magnis animis susceperunt nec
tam Bellisarius Italica libertatem restituit quam Italica suum de-
cus uendicarunt. Tui progenitores nunquam aut possiderunt
Italiam aut uiderunt. nec tibi ius ullum in ea est. quod si per-
gas Italiam inuadere senties tibi cum uiris bellum esse. fa-
temur res claras maiores tui egere. Nec tua minora sunt
opera qui Constantinopolim expugnasti et peram e regi-
one Ianuensem. Coloniam. et Peloponesum. magna ex
parte in deditionem accepisti. et in Rastia et in ualachia non
paucum agi adeptus es. et sepe tuos hostes fudisti. et hoc
anno. Synopem uetustam urbem meritis eupatoris patris
am et eius tyrannum cepisti. et trabesunte direpta. Inco-
las eius et imperatorem in captiuitatem abduxisti. Et Jo-
hannem cassanum prelio congregi ausum superasti. mag-
na haec tibi uidentur. Nec nos parua dicimus. At Iulius
cesar cum de uictoria pontica triumpharet in Curru quo
uehebatur. Haec uerba iussit inscribi. ueni. uidi. uici. Imbel-
les eas gentes et parui momenti existimans quas Pom-
peius paulo ante domuerat. et tu hac estate superasti.

Alia est ytalorum natura. alie vires. alia ingenia. alii ani-
mi nesciunt subesse. qui soliti sunt preesse. & nunc rota yta-
lia armata est equis & hominibus plena. nec pecunia ca-
ret. que nervus belli dicitur. non pugnabis contra feminas
aut ytaliā. aut Hungariam. aut aliam in occidenti pro-
vinciam ingressus. ferro hic res geritur. non asiaticis sudi-
bus Calibens coraxpectora regit. equi simul & homines
recti pugnant. ordines servant. nec vano metu panent. for-
tior fit necesse est & manu promptior. & animo prestanti-
or qui eos loco depellat. nec christiana discidia. desiderio
tuo conducere putes. aut in hiis confidas. vniuntur christi-
ani omnes si quando te audiant interiora christianitatis
accedere. nec tu melius christianorum paci consulere po-
tes q̃ ualidis & magnis copiis christianitatem inuadens
cessabunt priuata odia ubi publica senserunt. & coniunctis
uiribus aduersus communem hostem arma summentur.
nec tu necesse arbireris ad propulsandas tuas incursiones
ad comprimendum tuum imperium tuasq̃ vires elidendas
totam christianitatem uniendam esse. quod fatemur diffi-
cile esse. Sed una ex quatuor nationibus satis fuerit sup̃q̃
satis tuas copias profigare. Atq̃ ut de aliis taceamus
complures esse in tuo pallacio arbitrantur. qui terram yta-
liam lustrauerunt. Et vires & ingenia noscunt ipsos audi-
atq̃ interroga. an equari tuis uiribus ytaliam possit. an vin-
ci tuis armis. an tuo imperio subici. plus negotii romanis
fuit ytaliā acquirere. q̃ orbi reliquo frena imponere. Di-
cet aliquis q̃ supra tetigimus intestina odia que nostram
gentem exagitant introitum tibi in italiam posse prebere.
& si vnus principum te excludat. alterum inclusurum datu

rumq; aditum. sunt diuisiones sane & inimicie & simula-
tates inter ytalos plures. & graues & periculose & utinā
non essent. sed nullus est qui dominum pati non christianus
velit omnes in fide orthodoxa mori uolunt. Nulli animus
est a religione recedere. non hic inuenies. q; tui maiores a-
pud Grecos qui contendebus de imperio duobus. nunc
uni nunc alteri minus potenti auxilia ministrare. Donec
ambos eneruatos & exhaustos eiecere. & sibi principatū
arripere. Alie sunt ytolie potentie. Alii regum oculi. alia
civitatum consilia. veterum respublica sapientia diues.
& auro christo deuota. ut nostra fert opinio. Prius euer-
teretur funditus quam hostes religionis in ytaliā paciatur
intrare atq; hec quidez per sese quando statuerit nullus ad-
iuta uicinis. tuas opes enertet tantum terra. mariq; potest
an florentine urbis magnificentiam ignores. & uires & o-
pes & quantus est in ea religionis cultus. quanta erga ihe-
sum reuerentia. quantus amor. credes ne fieri posse. ut hec
civitas ytaliā diuerse religionis hominibus aperiri sinat
sunt alie multe urbes insignes. multi principes clari & ma-
gni. nihil de regno Sicilie dicimus q; armis ac tempestate
concuritur. non possumus multa nobis de illo promittere.
licer tamen hoc asserere q; quamq; duo reges de ipso litis-
gent et bello decertent maluerit tamen uterq; regno priua-
ri q; tuis auxiliis uictoria potiri q; si ad te alter confuge-
rit totius ytalie in se odia concitauerit. in Gallia Cisalpi-
na. que & ipsa pars est ytalie. Dux Mediolanensis in ar-
mis excellit & potentia par regibus habetur. Nec prae-
sunt ducis Mutine uires aut Gemenfis. qui liguribus pre-
est mari. Non contemnendus ducis Sabaudie opulentis

B
(
& ualidus in ytaliam principatus. adest Marchio Mantu
anus. Sunt alii complures urbium domini. Quibus nihil
potest esse molestius q̃ nobilem ytaliam uane supersticios
nis ritu fedari. De nobis & ecclesie Romane. ciuitatibus
& prouinciis tacemus. Quando nostram tibi professio
nem. hauri ignoras esse confidimus. Quibus sola cura est
seruande & ampliande fidei domini nostri Ihesu. Hec si
accepisti ab aliis gaudemus. Veritatem enim accepisti. si
minus hortamur. Hec discutias & uerum uestiges. Inue
nies nihil nos esse mentiros. Non folium Sibille. Vt qui
dam ait de euangelii pagina recitamus. difficile est atq; a
deo difficile. ut impossibile dici queat. te tua in lege perma
nentem uoti compotem fieri si ut aiunt imperium Christia
norum desideras. Dices q̃ plurimos tibi christianos subs
esse. & de reliquis idem speras non est parratio. Paucissi
mi sub tuo imperio christiani sunt qui ad ueritatem ambu
lent euangelii. Omnes aliquo sunt error̃ imbuti q̃uis chri
stum colant. Armeni Iacobite Maronici & alia quedaz
nomina Greci a Romane ecclesie unitate aberant cum tu
Constantinopolim inuasisti. Neq; adhuc decretuz floren
tinum acceperant & in errore stabant. Neq; de sancto spi
ritu neq; de purgatorio igne consona recte fidei sentientes
Pauci fortasse inopes. ueri Christiani. necessitate non uol
untate tibi obediunt. At urbes ytalie potentissimas non
est tuum cogere ualidiores sunt q̃ tuis queant exercitiis
superari. Nosti que tibi acciderunt cum Thaurinum in
uasisti. Quod nostra eras Belgradum uocat Pauci cru
ce signari. Innumerabiles tuas copias prostrauerunt. non

est de ytalis speranda victoria quibus aduersa fuit in Un-
garis pugna. Quocirca ut eo tandem ueniamus quo no-
stra festinat oratio & id dicamus quod ad scribendum cō-
pulis tuamq; gloriam & tuam salutem tibi deniq; ostenda-
mus. Adhibe hiis paucis animum. Si uis inter Christianas
nos tuum imperium propagare & nomen tuum q̄ glorio-
sum efficere. non auro non armis. non exercitibus. non clas-
sibus opus est. Parua res omnium qui hodie uiuunt max-
imum & potentissimum & clarissimum te reddere potest.
Queris que sit non est inuentu difficilis neq; procul que-
renda. Vbiq; gentium reperis. id est aque pauxillum qua
baptizeris & ad Christianorum sacra te conferas & crea-
das euangelio. hec si feceris non eris in orbe princeps qui
te gloria superet. aut equare potentia ualeat. Nos te Gre-
corum & orientis imperatorem appellabimus & quod mo-
do ui occupas & cum iniuria tenes. possidebis iure Chris-
tiani te omnes uenerabuntur & suarum litium iudicem fa-
cient. Oppressi undiq; ad te ueluti commune patrocinium
confugient. Ex toto fere orbe ad te prouocabitur. Multi
sponte sua sese tibi subicient tribunalia tua sequentur & tri-
buta prestabunt. Licebit tibi surgentes exinguere. tyran-
nides iuuare bonos. oppugnare malos. nec Romana ec-
clesia te arguet recta uia uadentem. eadem erit erga te ca-
ritas prime sedis. Que in ceteros reges. & tanto maior
quanto eris ipse sublimior. facile hoc pacto sine sanguine
sine armis multa poteris nancisci regna. Vladislaus lituanie
Princeps Vituldi frater cum aspiraret ad regnum
Polonie essetq; infidelissimus ut uoti sui compos fieret
effectus fuit christianus & deinde etiam regnum obtinuit.

Cuius nunc filius Casmirus regnat. alter filius qui etiam
apud Hungaros regnavit in bello contra genitorem tuum
gesto superatus occubuit. Quid reris de te fiet Christianis
iniciato sacris. Magnus erit ad te concursus & felici
tatis genus existimabitur inter subiectos tuos annunera
ri. Quippe & arbitramur si Christianus fuisses mortuo
Ladislao Hungarie ac Bohemie rege. Nemo preter te
sua regna fuisset adeptus. Sperassent Hungari post diu
turna bellorum mala sub tuo regimine pacem & illos Bo
hemi securi fuissent. Sed cum esses nostre religionis hostis
elegerunt Hungari viros fortes et fidelissimi religionem po
tius cum bello retinere quam ea perditam pacem consequi. quos
sunt in Epiro in Peloponeso in Macedonia in reliqua gre
cia in Dalmacia in insulis Egei Carpatii & Ionii mas
ris. Qui tuum imperium non alia de causa refugiunt nisi
si quia alienus es a christi ritu. & huius modo ad nos modo
ad alios recurrunt. Opemque petunt extrema omnia subis
turi. priusquam te circumcisum & alienigenam dominum fe
rant & nos aliquando frumento aliquando rebus aliis sub
leuamus. Quod si baptizatus esses & nobiscum ambu
lares in domo domini cum consensu. Nec illi tuum impe
rium tanto tempore formidarent. nec nos eis aduersus te
feremus opem. sed tuum potius brachium in eos implore
mus qui iura ecclesie Romane non nunquam usurpant & con
tra matrem suam cornua erigunt. & sicut nostri antecesso
res. Stephanus. Adrianus. Leo. aduersus Hæstulphum
& desiderium gentis Longobarde reges Pipinum. & Ca
rolum magnum accersierunt & liberati de manu thirans
nica imperium a Grecis ad ipsos liberatores transtulerunt

Ira & nos in ecclesie necessitatibus tuo patricinio uteremur & uicem redderemus accepti beneficii. o quanta esset
habundantia pacis. quanta Christiane plebis exultatio. quanta iubilatio in omni terra redirent angusti tempora.
& que poete uocant Aurea secula renouarentur. habitaret pardus cum agno & uirulus cum leone. gladii uerterentur in falces in uomeres ac ligones rediret omne ferrum excolerentur agri. euelleretur aspera domus. terra niresceret uici repararentur. & urbes resurgerent. templa deo sacra ta que ceciderunt emergerent. colapsa monasteria & plena uiris religiosis diuinis omnia laudibus personarent. o quanta tibi redundaret felicitas. qui ad eterni pastoris cui le cunctas redegeris oues. o quantum te omnes amarent obseruarent extollerent. qui communis omnium pacis & salutis fuisses auctor. Diceret aliquis hanc pacem hanc unionem hanc communem leticiam. haberi posse sub tua lege erat qui hoc censeret. multos reges. multos populos unitos esse oportet. priusquam tuam legem. ubique dissemines. Nec si unies corpora unies & animos. sciunt Christiani suam legem sanctam esse & ueram & salutarem nec dimoueri ab ea possunt. Quamuis aliqui aut libidine ducunt. aut auaritia trahunt. aut uoluptati illecti. aut metu mortis attriti. aut cruciati superati. nonnunquam circumcidentur. & in tuos ritus concedant. quorum si corda posses inspicere intelligeres neminem esse qui libenter consultoque recesserit ab euangelio. ostendimus supra quantum precellant Christiane gentis uires. & quod difficile sit. tot nationes Christum colentes euincere. non est quod pacem speres sub lege machabea in qua non est salus difficultates experimentis ipse uides qui & si

multis Christianis hiis que omnino non ueris imperas mi-
nime tamen eis tuam legem persuadere potes. minus per-
suadebitur ueris. Que non in argumentationibus rati-
onum. Sed in solo ferro fundata est. & que uincere disputa-
do non sperat. & uinci formidat. Non sunt christiani qui uel
bello superari possint. uel disputationibus decipi quando &
armis excellunt et rationibus municissimi sunt non solum di-
uine scripture. sed etiam philosophice. impossibile est sub le-
ge Machumethea unionem fieri. sub christiana facile fie-
ri potest. Et id magna ex parte in tua uoluntate consistit.
Tu unus si annuas. Turci omnes annuent. Nec Syri
aut Egyptii. aut Arabes. aut Libies aduersabuntur. Te
cum quicquid est intra Hellespontum et Emphratem et quic-
quid possides in Europa conuerteretur. Quid faciet baccu-
lus Egyptiorum arundines quando christianum te uide-
rit effectum. Quid imbellis arabs. Quid nudus asser.
omnibus hiis Ethiopes imminent presbitero Iohanni pa-
rentes. Qui christianus est non poterunt. et illis et reliquis
christianis obistere nisi cursum retinere possunt Ethiopes
et congregatam aquam dimittere. que rumpat aggeres.
et totam inundet Egyptum. atque submerget cum fidus ap-
paret arcu et hispani et Siculi facile Mauritaniam inuas-
dunt et Carthaginienses cum Genuensibus. et scis quantum ua-
leant occidue classes et quantus est terror uel tyriis. uel A-
lexandrinis. uel ceteris orientalibus quando christi trire-
mes ad eos nauigant. Tua certe auctoritas et animi ma-
gnitudo et in bellis felicitas apud omnes admirationi est.
qui Machumetheam sequuntur legem. quod si te nobis.
adiungeres. breui totus oriens reuerteretur ad Christum una

tantum uoluntas pacare orbem potest. Et ea tua est. si ad
baptismi gratiam se cōuertat. in te est crudelibus bellis im
ponere finem. Et tantum prestare moralibus bonum quan
tum effari non possumus. Queret aliquis quomodo quies
cer orbis thurcis ad christū conuersis quando nec ipsi chri
stiani inter se concordēs existunt et multa per ytaliam. Ger
maniam. galliam et reliquas prouincias deserviunt bella.
diximus discedere inter se concordēs existunt. et multa per
ytaliam Germaniam galliam nostre gentis homines. non
negamus et pluribus in locis ferro contenditur diuino oliz
consilio sub Octauiano propter reuerentiam saluatoris q
tunc secundum carnem natus est. Ea pax in orbe fuit. que
nec antea nec postea uisa est. Difficile est et propemodum
impossibile quiescere in terris omnia ubi homines sunt af
fectibus subiecti reprobis. Illum ambitio exagitat. hunc
cupidas trahit libido aliuz impellit. Multa est inter mor
tales belli materia sed non sunt tam atrocia inter christia
nos prelia q̄ inter thurcos et christianos. Christianus cuz
christiano de agri possessione. de regno. de imperio. de glo
ria contendit. cuz thurco. de religione. de libertate. de uita
inter christianos qui bello uincuntur positis armis nec uis
tam nec libertatem amittunt. Et multis esse patrimonia di
mittuntur principes imperio priuantur Inferiores domi
num mutant. Reliqua tenent. In preliis que geruntur. aut
cum Thurcis. aut cum Saracenis. qui succumbunt. si ui
tam non amittunt. in seruitutem rediguntur. Et multi etia
religioni renunciare coguntur. Hec acerbissima sunt. et
immanissima bella que si tollantur quod in te factum esse
mōstrauimus. Pax maxima exoritur et uniuersalis quies

Non sunt reliqua bella huic comperata faciem quodam
modo pacis habent & orii. nec illa tam multa erunt quan-
do unus assit qui solo nutu comperere possit iniurias quali-
ter te futurum non ambigimus si cum tua potentia christi-
anus efficiaris. Vides ne quantum tibi laudis affert bap-
tismi lauachrum quantum cum christo sublimis & conspi-
cuis redderis. quis prohibet aquam? quid metuis? uoces
fortasse anglicorū times tuorum. quorum non dubitamus
dicturos tibi aliquos. quod cogitas? quid agis? quorsum
te tua uoluntas trahit? uis baptisari? uis christianus fieri?
nescis quod periculum addis. omnes te thurci deserent. &
ubi existimas fieri magnus fies nullus & thurcus natus.
thurcos deseres. inter thurcos creuisti. thurcorum te ma-
nus exulit. thurci Asiam & Greciam gubernant. thurci
exercitibus presunt. qui simul minimam famam tue muta-
tionis acceperint euestigio sumpris armis te deiecto im-
peratorem alium sufficient tu nudus & expulsus si euases
ris apud christianos mendicabis panem. Nam quis thur-
cus est quem sue religionis peniteat. moriemur omnes pri-
us q̃ nostri prophete iugum excutiamus. Non sunt parua
que isti obiciunt. adhibenda est & huic parti medela. quā
nemo te ipso melius inuenerit nosti tuos homines & qui-
bus provincias commiseris. non ignoras quanta sit cuiq̃
fides. & quis animus. non te later non fit sine periculo ma-
gnum facinus & memorabile uilia sunt que paruo emun-
tur. Diligencia hic & labore opus est. peruestiganda sunt
amicorū cōsilia noscēda subdiroꝝ ingenia et hiis utendū
est q̃s fidos et prudētes uideri. seruiūt tibi nō pauci ex xp̃i-
anis nati q̃ quis circūcisi sunt n̄ tñ xp̃ianū nomē oderunt.

Hiis exercitus. hiis pfecturas reddere potes. qui tui sine
amantissimi & ita regnum ordinare. ut quando uelis pre
sto sint omnia. & tui subditi magna ex parte Greci sunt &
Armeni ut diximus Iacobite. qui & si aliquot erroris ha
bent christiano tamen nomine censentur. nec aliud magis
cupiunt q̄ te similem eis esse. & illū deum colere quem co
lunt ipsi sperarent meliori esse loco futuros qui nunc manci
pia q̄ uilissima sunt tributa soluunt grauiā iniuriis afficiun
tur quotidianis. ad bellum ducuntur inuicti. & inermis ce
dibus exponuntur priuantur liberis & uxorib⁹ miserrima
res est post q̄ filios educauerunt eos perdunt. rapiuntur in
palladium pueri circunciduntur & machumetbeis ritibus
inbuuntur uident infelices parentes non modo corpora li
berorum uerum animas etiam irreperditum. & angustiari
inter tot calamitates plorare non possunt. maiora mala ti
mentes. nemo horū te diligit. neq̄ enim natura fert ut eos
amemus a quibus patimur mala q̄ si te christianum cerne
rent mirum in modum diligerent felicitatem tuam cuperēt
& omnibus studiis tuam gloriam quererent & filios suos
& seipsos q̄ libentissime tibi donarent magna est horum
multitudo & pro sua religione constantia. Quod si pru
denter eos tractaueris. nihil tibi de religione Thurcorū
uerendum erit. qui medios inter christianos sese uidentes
tue potius uoluntati consentient fortunas ⁊ dignitates ser
uaturi q̄ mortis periculo se subiciant. non suademus rem
nouam aut insuetam tritum est iter quod ostendimus. mul
ti hoc & magni reges ingressi sunt apud francos. & gens
tilis ex ydolarra christianus effectus est clodoneus. & si
mul cuz eo regni procures baptizari non recusarunt. apud

11
Hungaros Stephanus nostris iniciatus sacris omnem illam gentem christo acquisiuit. Apud Vesogoros longo tempore in Hispania regnauerunt et usque in hec tempora eadem gentis sanguis imperat. Ricardus Lemugildi filius suadente Leandro Hsdalensi episcopo. arriane renuntiavit heresi et cum omni gente sua catholicam fidem complexus est apud longobardos agilphus suasu iungis theudelinde reliquit ydola. et cum omni populo christiane se legi subiecit. apud Hyberos. qui sunt in Asia imperante Constantino maiore. Rex gentis cum coniuge. et omni nobilitate atque plebe ad predicationem unius captivae mulieris relicta ydolorum insania baptizatus est. sed quid moramur et non exemplum illud adduximus quod omnium est maximum. Constantinus ipse imperator ac monarcha viam aperuit. Quam tu et tui similes ingredi absque ulla cunctatione possitis omnes qui eum precesserant imperatores excepto. Phylippo. gentiles fuisse. Iovem. Mercurium. Appollinem. Herculem et alia que sunt monstruosa nomina tanquam deos colebant. Senatui et omni romano populo. stulticia christus erat. proponebantur passim edicta que christianos comprehendi iubebant. et nisi sacrificarent ydolis crudelibus modis interfici. nil utilius erat nomine christiano. Infame genus et maleficum habebatur. omnium qui christo crederent sub Nerone. sub Domiciano. sub Diodeciano crudelissima in christianos deservit persecutio. ac Constantinus acceptis imperii fastibus postquam persuasus est a Silvestro predecessore nostro in simulacris demonia coli et unum tantum deum esse cum patre. et spiritu sancto christum ibesum et in euangelica tantummodo lege salutem inveniri non est cunctatus. christi fidem amplecti non

dixit. Senatus mihi aduersus erit restet populus copiarum
duces alienabuntur imperio deiciat. Sed alto animo iac
tans in deo spem suam edidit qua publice coluissit. et eam
fidem teneri ab omnibus imperio subiectis quod beati apo
stoli Petrus et Paulus Romanis tradissent. nec propter
rea finistri aliquod sibi accidit Sed tunc porissimum excel
lens et gloriosus euasit cum in uexillis suis Crux domini
ihesu apposita resplenduit. Viderat per quierem in aere
signum crucis. et uocem audiuerat dicentem in hoc Con
stantine uice paruit uexilla crucis crexit civilibus bellis fi
nem imposuit. superauit hostes Barbaros afflixit. imperi
um ampliavit. pacem subditis dedit. ecclesias aperuit. con
fessio sacerdotum celebravit. hereses eliminavit luceque accep
erat ab euangelio cunctis gentibus communicauit. Ma
gnificus et excelsus super omnes Cæsares inuentus Gre
cis et latinis nostris celebratus imperauit annos supra tri
ginta sedem imperii apud bisantium erexit. Et ampliatis
ciuitatis menibus. multisque tum publicis tum privatis edi
ficiis magnifice constructis de suo nomine constantinopo
lim appellauit. et plenus dierum apud in comediam edito
testamento in quo filios imperii successores reliquit ut chri
stianum decet sacramentis ecclesie receptis e uita decessit
quid erat quod ille amplius in terra posset optare impio poti
us est omnium maxima uita ei et longa fuit et paucis obnox
ia morbis. inimicos humiliatos uidit et quod hominibus dul
cissimum esse solet heredes amplissime fortune filios dimisit.
nec alienum fuerit tamen imperatorem qui christianam fidem ratione
ampliauerit in alio seculo. cum christo regnare. ut est credere.
cui seruiuit in hoc dum uiueret. quod si omnibus qui patri
am auxerint. iuuerint. defenderint. certum est esse in celum

diffinitum locum in quo beati euo sempiterno fruuntur si-
cut philosophi doctissimi tradiderunt. multo id certius de il-
lis sperandum est. qui pro lege domini uel seruanda uel au-
genda summis studiis contenderunt sicut de Constantino
ostensum est. quem sicut in terra felicem fuisse didicimus.
ita & in celo beatum credimus. eadem proculdubio euen-
tura tibi esse confidimus si nobiscum sapiens christum co-
las. & magnum constantinum imiteris. quemadmodum ro-
manicum suo imperatore christiani sunt effecti. ita & thur-
ci una tecum baptizabuntur callide eritque tuum regnum su-
per omnia. que sunt in orbe. & nomen tuum nulla filebit eras
latine te littere. & grece. & barbere celebrabunt. nemo in-
ter mortales erit. qui te potentia. aut gloria precedat. mag-
na sunt hec que promittimus. maiora que sequuntur de re-
gno de potentia huius seculi. de gloria humana sumus lo-
cuti. caduca hec & incerta sunt & fluxa omnes morimur.
omnia nata occidunt & omnia orta senescunt. brevis est hu-
mane prosperitatis cursus. cito regnum deficit. nulla pote-
tia longa est. gloria quoque clari nominis quis de maximis
rebus diu perseveret. finitur tamen aliquando. & cum tem-
pore deficit. nihil est inter mortales non mortale orerit om-
nia tempus. esto durer per multa secula nomen. que dulce
do post obitum laudis. aut damnatus est homo in altera
uita & nihil ei prodest fama que remansit. aut saluatus est
& ea non eger. beatitudine donatus eterna. que omni ex p-
te plenissima est. filios ac nepotes preclara maiorum nomi-
na iuuant & nobis quoque dum uiuimus dulce est talem he-
reditatem posse relinquere. que sit posteritati solacium. est
id quid aliquo modo bonum sed meliora querenda sunt &
stabilia bona. que nostra sint neque unquam nos deserant.

Philosophi quos peripatheticos vocavit antiquitas. tria bonorum genera posuerunt. & alia esse animi dixerunt. alia corporis. alia externa. stoici ea dumtaxat bona existimarunt. que animū excolerent. hoc facit iusticia prudentia. moderatio fortitudo & que sunt alie in animo dotes. egregiā corporis formam roboris multitudinem nobilitatem clientelas opes. inter bona non acceperunt. que neq; sunt in potestate nostra. neq; possessori felicitatem prestant. sed neq; ille quatuor uirtutes. que principales existimantur tranquillam homini mentē reddunt nisi adiuuantur alie tres quas theologicas appellant. & in animo fide sunt spes. fides caritas. tristis est & in anxietate moratur. & torpet & angitur. & nihil boni operatur. qui spe future uite priuatus est. sine fide impossibile est placere deo. qui est ultimum bonū bonum. & finis in quem tendimus caritas diuino amore feruet curiosa est anime nostre. & proximo consulit. quem iubet lex. ut tanq; nosipsum diligamus. si ergo animi bona cupimus & moralibus uirtutibus opus est. & theologica neq; in hiis ulla est nobis cum tua lege contentio. alia sunt in quibus discrepamus. fatebitur tua lex. & uitam eternā in altero seculo reperiri. & in hiis itineribus ad eū perueniri. dicet fidem necessariam esse. uerū non eam fidem q̃ nos recipimus amplectet. laudabit caritatem. sed alia eius officia dicet. q̃ xpianus sine spe nō posse bene bonū esse fatebit sed spei finem longe diuersum a nostro recipiet. pax erit in nominibus. bellum in rebus. fatefcat hec nunc contentio. et quomodo uera & eterna bona. ex fide xpī consequi possis & anime tue consulere. que immortalis est ostendamus. et si enim huius seculi que dicuntur bona concupiscis. & iurer mortales magis uideri uis nō tñ aie tue oblitū te credim?

B
C
nec ex illorum numero censemus. qui cum Epicuro et aliis
quibusdam delirantibus philosophis. exringui animam si
mul cum corpore putauerunt. nec rursus te sine deo esse cen
semus. sicut olim de Gallicis in Hispania traditum est. q
nullum colebant deum. & de pithagora quem ferunt dice
re solitum esse non liquere sibi an deus aliquis esset. Que
disputatio a deo impia indicata est. ut ab Atheniensibus
auctor eius eiectus sit. & libri in quibus ea continebat ex
usti. Possidoneus scripsit Epicurum de deo nihil sensisse. sed
ea que diis locutus est inuidie depellende causa dixisse. stul
torum hec est assertio sicut in propheta legimus. dixit insi
piens in corde suo non est deus. baud equidem te a deo ru
dem existimamus. ut celum credas rectore carere. & hac
pulcherrimam mundi machinam casu emeruisse. & omnia
fieri fortuito. sed arbitramur te deum nostrum confiteri. et
in eum credere qui celum creauit & terram. et omnia que in
eis sunt. & qd que creauit non negligit. nec te ignorare cen
semus incorruptibiles esse animas hominum. & cum e no
stris corporibus migrant in alias regiones transferri. & bo
nas lera sortiri loca. malas ad supplicium rapi qd non soluz
in euangelio nostro scriptum est & in prophetis. sed tua quoq
lex idem docet. quis in hoc mundo temporalia que putan
tur bona casu quodam fortuito euenire non recte arbitras
tur socrates & plato & Aristoteles philosophorum principes. de
mundi regimine. de immortalitate animarum de deo eade
crediderunt que christiani. quis aliqua noue legis archas
na. que non dum edita. erant ignorauerunt. Platonis in epi
stolis hec uerba leguntur. credendum est autem semper ue
reribus sacrisq; sermonibus nobis asserentibus esse animam
immortalem. iudicesq; habere ac penas date maximas cum
a corpore fuerit seperata. quod intelligendum cum male nix

erit. non est hic locus apud te altius examinandus qui pro
tuo lege deum esse intelligis qui omnia uidet. & omnia in
dicat. & animas corporea mole solutas pro suis operibus
in alio seculo uel premia recepturas uel supplicia. non dubi
tas. que cum ita sit. stultum cognoscis terrenis rebus ita a
liquem inherere. ut celestia negligat. & duz corpori studet
animam perdat breue est omne quod uinimus eum. etia z
si matheus aut Nestoris annos possumus attingere qd
quid eternitati comparatur momentaneum est. quorū bo
die reperitur qui centesimum uideat autumpnum. quorū
qui octogesimum impleat annum. uita hominis. ut inquit
propheta in ipsis septuaginta annis in potētiis. aliquā
do ad octuaginta protenditur. ulterius labor z dolor. quo
tus iterum ex eis qui nascuntur ad perfectam peruatit et a
tez. q̄ multi moriuntur infantes. Quorū pueros extinguunt
morbi. paucissimi iuuentutem superant. angustissima est ui
ta hominis. & incerta mille instant in omnes horas pericu
la. mille mortis fauces uite nostre insidiantur. minima res
cursum nostrūz interrumpit. Alieno hic arbitrio sumus uo
cat nos deus quando uult. & ubi uult. & cum minime cre
dimus tunc citamur. peremptoria monitio est nec licet pro
uocare aut contra niti. parendum est altissimo domino &
uillicationis ratio reddenda. sapiunt qui ita uitam institu
unt. ut uocari alacri animo abeant & coram iudice qui ni
hil ignorat impauidi consistant. in die illa tremenda & a
mara ualde. in qua nihil amplius mereri licet. z omnis spes
ac merus ex hiis que acta sunt pender nec supplicare inuat
neq; negare. est igitur de anima curandū que post hāc uitā
aliā habet uitam in qua uel dolet uel gaudet. qd pdest bōi
si uniuersam mundū lucretur. inquit in euangelio dominus

B
C

Anime vero sue detrimentum paciatur. aut quam commu-
tationem dabit homo pro anima sua hac uiuimus hac sapi-
mus hac deo similes sumus. hec melior pars nostri est reb?
omnibus preciosior. hec dimisso corpore in alias regiones
ingreditur. corpus in terra iacet. & in puluerem conuertit.
& usq; ad ultimū maximumq; iudiciū sensu carebit. tunc
uero pro meritis que illi cum aīa fuere coīa uel ad gloriā
uel ad penam resurget. quid nino prodest late per Asiaz
imperasse. quid Semiramidi eius uxori. Quid Dyonisio
quid Herculi ad Indos usq; penetrasse. quid ydantirso
Scitbie atq; Asie iugum imposuisse. Quid Nabuchos
donosor ad gades usq; perrexisse. quid Osridi dimissa es-
gypto per Syriā & Asiam in Traciam duxisse copias.
quid Agamenoni Iliū exuisse. quid Ciro psarum imperi-
um constituisse. quid alexandro magno illud eueruisse. &
usq; ad Hispāsi in orientem. & ad Iaxartē fluiū septē-
trionem uersus arma tulisse. quid Panibali ytalīā uexasse
quid Scipionibus Carthaginem deleuisse. quid Pompe-
yo orientales reges debellasse. quid Iulio cesari subacta
Gallia romanum imperium inuasisse. quid Hunorum re-
gi Attilie Pannoniaq; potita. Aquiliam in ytaliam sub-
uertisse. quid Lamerlano tot Asie Syrieq; urbes incēdisse
atq; auum tuum prelio superasse. quid genitori tuo amira-
ti. sepe de Grecis. sepe de Hungaris triumphasse. quid ce-
teris regibus atq; imperatoribus res magnas & claras
gessisse prodest si absq; cognitione ueri dei mortui sunt. &
nunc eorum anime apud inferos cruciantur. laudantur hic
& ardent illic que fame uoluptas in cruciatu esse poreſt.
Que dulcedo glorie in doloribus. dura uox est eorū qui
uel in cauro Pbalaridis beatitudinem esse dicunt. Non be

ne cohabitabit dolor ac uoluptas nec ullus est in felicitate
mero. in celo plena felicitas est. apud inferos plena mise-
ria cum eo uentum est nihil iuuat gloria. que precessit. &
fama seculi. studendum igitur est ut post obitum qui p om-
nes se horas infert. certus & incertus animabus nostris be-
ne consolantis. preueniendus est pijs operibus dies mora-
tis. & omnes accus nostri ita dirigendi ut deo placeamus
ipse est enim finis omnium & summū bonum. & quod aspi-
ramus. & ipsa beatitudo cuius cupiditas omnibus morta-
libus inest. querendum est iter ad eam. id recta fides osten-
dit. & operatio iusticie. quia nec iusticia sine fide. nec fides
sine iusticia sufficit. iustus ex fide uiuit. ut scriptum est. & si
ne fide nemo est acceptus deo. tua lex ut aiunt. in sua quēq;
religione saluari hominem censet. si alioquin caste iuste q;
uiuatur aut si machumetea traditione relicta ad aliam tran-
suerit dicunt & in tua lege scriptum esse est enim sibi ipsi se-
pe cōtraria. nulli salutem parere nisi in ea. nos contra senti-
mus & certi sumus uiam uite soli christiano si bene agat a-
pertam esse. ait enim ueritas nostra in euangelio. qui credi-
derit & baptizatus fuerit saluabitur qui non crediderit cō-
demnabitur. tu ergo si futurum credis seculum si uis fieri
saluus. si anime tue bene consultum cupis. ut fidem Ro-
mane ecclesie extra q̄ non est salus & baptizatus recipias
oportet. hijs duabus clauibus fide et baptismo aperiunt
paradisi porte. illis tamen quia apposite ad fidem uiuunt.
naz fides sine opibus mortua est euangelio prebende sunt
aures & christi doctrina sequenda que nullum fallit. dices
nolle tue legi nostram proponere. aut machumetem relin-
quere prophetam magnum rogauimus ab initio ut benig-
ne audires. Idem nunc petimus. & nunc maxime attentis

B
C

auribus. & pia mente opus est. ⁊ iudicio recto quando ad
radicem arboris infructuose admonemus securim. Audi
seriem rerū nosce hystoriam fidei prebe aures uero cui pa
ratus est in altis edibus locus calistenem phylosophū cru
delibus modis lacerum in custodiā rapuit alexander qui
uero loquens diuinum cultum homini denegauit & dicū
phylippi laudes cōmemorantem lancea transsodit timent
homines exempla. & uidentes melius adulatoribus succe
dere qua recta monentibus. ad nugas se conuertunt ⁊ que
placeant loquuntur Antigonus aliquando unus ex succes
soribus Alexandri qui regnauit in Asia interueniendum.
mutata ueste. relictis comitibus errabundus apud Agre
stes homines in uili tugurio pernoctauit incognitus & cō
bibens de seipso tamq̃ de altero pcunctatus astantes. om
nia que fecerat mala ab eis audiuit. mane quesitus atq; in
uentus cum uestem allataz & regium ornatum uidisset da
te inquit purperam q̃ ut primū indui uerum de me nisi hac
nocte nunq̃ audiui. & Augustus mortuo uero. idcirco se
ipsum supra modum dolere aiebat quia non esset a quo ue
rum audiret. Ad pauperes pbilosofos relegata est inqui
sicio ueri que propterea sapientie amatores uocantur quia
ueritati seruiunt. & nolunt decipi. turpe est cuiq; homini er
rare maxime regi qui si per se ipsū non satis intelligit pro
pe habet magistros quos interroget tantum placeat audi
re. nec pudeat discere quod ignoras. Tria sunt hominū ge
nera. ut inquit Hesiodus primi & optimi sunt qui per sese
omnia noscunt hiis proximi qui recta monentibus ascultrāt
tertiū prorsus. damnandi sunt. qui neq; ipsi uident. neq; ui
dentibus credunt. Sed nulla in re periculosius erratur qui
in hiis que pertinent ad fidem. neq; utilius inuenitur uerū

recte Antipatruꝝ de Alexandro scribit Aristo. mouens ne
pro tot exercitijs uictorijsq; & subingatione orbis ter-
rarum gloriatur. sed cogitet q̃ si quid de deo recte cognos-
cat. non minori gloria dignus est q̃ ipse pro tantis rebus
gestis tantaq; potentia. & in Ethicis sapientem inquit. esse
amicissimum deo. sapiens autem nemo existimandus est q̃
a recta fide est alienus. in hijs uero que sunt fidei. neq; tu
us legislator satis intellexit. neq; tu in hanc usq; diem satis di-
dicisti. an uero recta monentem audire & sequi uelis. futu-
rus dies ostendet. si uero hec que ad te scribimus audieris
signum erit ad discendum parati. si feceris que monemus.
eris proculdubio sapiens. Nemo sapientiam contempnit.
nemo odit. nemo est qui nolit esse sapiens. Verum primus
sapientie gradus est nolle errare. & uerum q̃ libentissime
audiri maxime in hijs rebus. unde homini est salus sicut ē
religio que ordinatur ad eternam uitam. Audi ergo uerū
circa religionem. si non scribimus uerum argue scribentes
& despice tanq̃ stultos. Sed noli falsum dicere. nisi cogno-
ueris falsum esse. & narrabimus breuissime ab initio mun-
di usq; ad obitum saluatoris christi nostri legis archana.
Deinde aliqua de tua lege dicemus ea. que cōferemus ad
inuicem. & quantum inter sit ostendens. conabimurq; quā-
tum ex alio dabitur lucem tibi ostendere per quam possis ad
eam lucem peruenire. que illuminat omnem hominem ue-
nientem in hunc mundum. Cum creasset deus in principio
Celum & Terram. & Mariam. & Lucem. & Solem. &
Lunam. & alia sidera. & plantas. & Herbas. & Volucres
& Pisces. & quadrupedum genus in exterminabile. ut scri-
bitur sapientie secundo. Ac Reptilia. & alia animantia.

Postremo Adam creauit & insufflauit in eum spiraculuz
uite & posuit eum in paradiso deliciarum. & fecit adiuto
rium simile sibi Euam ex costa eius eductam. & data licē
tia qua possent ceterarum plantationum degustare fructū
ut abstinent a plantatione prudentie imperauit. Et ambos
cuz preuaricari essent ex paradiso deiecit. atq; in eis huma
num genus morte dampnauit. iussit laborosam uitaz erum
nis plenam agere. ab hiis propagata creatura rationalis
cum rursus animo rebelli diuinam maiestatem contempne
ret. Et in uicia quoq; prolaberetur aquarum diluuiū dele
ta est. Noe cum coniuge. & sex aliis animalibus in archa
saluatus est. & ab hiis omnes homines qui modo sunt &
post diluniū fuerunt originem ducunt. tres filii Noe Sem
Cam & Iaphet redeuntibus aquis in locuz suum humanā
gentem reparauerunt. adeo ut trahitur priusq; Noe more
retur quatuor milia hominuz ex suis & filiorum lumbis ex
iuisse. ex quibus etiam iniqui emerferunt Nembrores filius
us Cam & qui cum eo in contumeliam domini turrim ba
bel edificare ceperunt. in ea diuisum est labiuz uniuerse ter
re. & confusione impeditum opus secuta est peccatum pes
simum pentapolitana submerso & Abraham & Loth in
uenti religiosi. in semine Abraham benedicte sunt gentes
& circumcisionis pactum cum eo percussum est. fuit enim
iustus & placuit deo in operibus suis. cum filium ysaac di
uino imperio immolare non derectasset neq; ysaac patris
uiam deseruit. cui natus est Iacob. qui alio nomine dictus
est israhel. & huic duodecim filii fuerunt. a quibus duode
cim tribus emanarunt. is cognito q; Ioseph quem putabat
extinctum magnus & potens esset in Egypto. cum reliqs
filiis ad eum migravit multiplicatum est illic iudeorum se

men. & in gentem magnam cum creuissent Israhelice sur-
rexitq; rex alius. qui Ioseph & opera eius. ignoraret gra-
uissimis laboribus oppressi sunt & consumeliis innumera-
bilibus affecti. & miserante deo per man^u Moysi & Aa-
ron seruitutem effugerunt & sicco uestigio rubro mari tra-
iecto per annos quadraginta cibo celesti uitam in deserto
egerunt. Et circa montem sinay diuinam legem in tabulis
lapideis acceperunt. acquisita est terra promissionis. sed nō
tota in manu Moysi. post obitum eius mirabilia fuerunt
opera Iosue et aliorum iudicum inter quos etiam prophe-
te claruerunt uiri excellentissimi. successerunt deinde reges
& alii prophete in populo dei & non sine celesti munimine
conseruata est gens hebreæ & conseruata est gens hebreæ
& prophete quidem interpretari legem salubria tradidere
precepta. uirtutem extollentes & uicia effulminantes. & mul-
ta per illos scripta sunt diuinit^u reuelata. que de futuris no-
ticiam p̄buere non tamen pauca perpeffi sunt aduersa inde i-
cum legem domini contempnerent & in traditionibus pa-
trum non permanerent ceperunt eos caldei & in seruitutez
redegerunt. Et nunc Syri nunc Arabes nunc egyptii in eos
arma uerterunt. multe fuerunt eorum tribulationes. multe
calamitates. ac miserie. sed de omnibus liberauit eos do-
minus cum ad deum clamauerunt & tota mente redierunt.
quia cor contritum & humiliatum non despiciunt diuina ma-
gestas hec ut arbitramur comunia tibi nobisq; sunt & in al-
chorano machumeteo magna ex parte continentur uerax
igitur & tuo & nostro iudicio lex iudeorum uerax moyses
& David & Salamon & Isayas & Jeremias & Ezechiel &
Daniel. & ueraces omnes prophete domini. uera iudeorū
fides. qui ante christum in lege permanserunt. mendaces

B
C

omnes gentes que coluerunt ydola. nos ante christum so-
luz in iudea deus. nihil hic usq; contendimus. concedeis bec
nisi fallimur omnia. in hiis que sequuntur discordia erit. sz
nos in luce ambulamus. neq; offendimus ad lapidem pes-
des nostros. z ne de cetero tu quoq; offendas magnopere
cupimus. z ultro ne decipiaris lumen offerimus. tu creatu-
ra dei es z ouis eius sed errabunda extra caulas in alienis
pascuis procul ab ouili dominico leriferum capis cibum z
pestifera aleris herba. nos boni pastoris exemplo. qui reli-
ctis non agintanouem ouibus in deserto. una queque aber-
rauerat securi sumus teque querimus. z in uiam salutis op-
ramus reducere. dolemus te uirum excellentem nobilitate
maiorum illustrem. gestarum rerum gloria clarum. impe-
rio magno predictum. z pluribus nature dotibus eminentem
non incedere in uis domini nō nosce mandata eius non es-
se in lege sua. compatimur tibi. z tuorum subditorum infel-
licitatem deploramus qui tecum pereunt. nec te credimus
libenter errare cuius naturam bonam esse confidimus. igs-
norantia ueri te retinet. tui te parentes z seiplos per igno-
rantiam decipere cum progenitoribus laberis. sed timen-
da est scriptura que ait ignorans ignorabis. Quod si cer-
teris in rebus precipuam curam. exactam diligentiam sum-
mam studium adhibeas ne quis fallat te circa religionem
potentissime curandum est ne fallaris. in qua tanto cautio-
rem te esse oportet. quanto in ea cum maiori periculo delin-
quitur. ceterarum reruz ignorantia bec est. que sunt tempo-
ralia in hoc seculo adimere. potest religionis error alterius
uite bona id est anime felicitatem reperit. quod ne tibi ac-
cidat si nobis aures z fidem prestiteris facile adiumento
erimus. Audiuiti ea que de ueteri testamento diximus.

Nunc de nouo agendum est in quo plucimum discordamus. audi que subiungimus. sic et tue legis tenebras odio habebis ut speramus et nostre legis lucem amabis. Duo in ueteri testamento uaticinia reperiuntur. quorum alterum est quia non auferetur sceptrum de iuda neque dux de femore eius donec ueniat qui mittendus est. siue ut Caldei dicunt messias. Alterum est quod ait cum uenerit sanctus sanctorum cessabit unctio uestra. hiis uaticiniis predictum est in aduentu christi. iudeos et regnum amissuros esse et sacerdotium finitum et factum est. regnum quod iudeorum fuerat ydumei acceperunt. regnante namque primo herode antepatriis filio genere ydumeo et alienigena. christus ex maria uirgine natus est dei filius. uerus deus. et uerus homo qui sacerdotium iudeorum ad christianos transtulit. Petro sibi successore dilecto. in quem pontificis maximi potestatem transiussit. neque ulterius apud iudeos pastoralis ouium cura permansit dicente domino ad petrum. pascue oues meas. Pastor ipse bonus et pontifex magnus christus pastores. deinceps et pontifices christianos non iudeos esse constituit quousque petrus. et alii plures ex iudeis non amplius iudei suum summum pontificum acceperunt. Atque in hunc modum iudaica cessauit unctio. et translatum est sacerdotium. Quo facto et lex ipsa translata est dicente apostolo. quia translato sacerdotio necesse est ut legis etiam translatio fiat. Deus igitur qui multifarie multisque modis olim patribus in prophetis locutus fuerat. nouissime per filium suum quem constituit heredem uniuersorum. per quem fecit et secula. allocutus homines nouam legem edidit. Et noua dedit precepta. quibus seruatis uitam meretur eternam. In tempore igitur quod in altissimo indiuidue Trinitatis consilio

ab eterno fuerat diffinitum. regnante apud hebreos bero
de. imperante apud Romanos Augusto. quiescente mun
do. & aduentum domini mirabili & inaudita prioribus se
culis pace honorante. missus est Gabriel angelus de celo.
qui marie felicem conceptionem & sacratissimum partum
annuntiaret. sed ante precursor natus est Iohannes qui pe
nitentiam predicaret. & uiam domino prepararet. conce
pit uirgo de spiritu sancto. ut predixerat angelus. & serua
ta dignitate uirginitatis filium simul. & dominum peperit
natus est christus saluator octauo calendas Ianuarias. et
in ipsis calendis circumcisus est & iuxta uocem euangeli
cam ihesus appellatus quia salutem attulit humano gene
ri. plurima de infancia saluatoris scripta sunt. nec dubium
est quin omnis etas signis & miraculis plena fuerit. sen ec
clesie nostre grauitas & acre iudicium. ea tantum recipit
que certa sunt Apocripa pretermittit. duodecimus salua
toris annus memoriam habet. quia templum ingressus cu
legis doctoribus disputauit & aliqua ex parte splendore
sue diuinitatis ostendit. sed circa tricesimum annum fulgor
illi plenius emicuit. tunc enim baptizatus est a Iohanne. &
Iohannem ipse baptizauit. & paterna uox audita est. hic
est filius meus dilectus in quo mihi bene complacuit. con
uertit aquam in uinum. & in innumerabilibus coruscavit
miraculis. elegit sibi discipulos quos uocamus apostolos
& circuiens regiones. Et mentes hominum & corpora sa
nauit egrotantium. & faciens ipse que docebat toto trien
nio predicauit euangelium per indeam & uicinas prouin
cias beati sima uox eius insonuit. Que uita hominum es
se deberet ostendit excellentissime. & precepta tamen ue
ra in nouauit cum noua prioribus multum utiliora instituit

abditā & obscura que erant in neteri lege multa reuelauit
& obscuros prophetarum apperuit sensus & que de se pre
dicta fuerant palam exposuit misterium sancte trinitatis o
stendit. & unitatem in trinitate monstrauit. docens cum pa
trem. cum filium. cum spiritum sanctum diuinis honoribus
prosequendum. & hos tres unum esse deum predixit. non
modo mortem suam. uerum etiam genus mortis. & quod
tertia die resurgeret. et q̄ ascensurus in celum rediturus es
set in finem seculi iudicare uiuos & mortuos. comprehen
sus est sicut ipse uoluit. & traditus pilato presidi qui eum
neci daret. Testes in eum citati sunt nec est inuenta mortis
causa. quia peccatum non fecit. nec repertus est dolus in o
re eius. maximum crimen obiecerunt quia filium dei se fe
cit & regem dixit. & propter ueritatem occisus est. crucis
fixus atq; sepultus. & iuxta uerbum suum resurrexit a mor
tuis. & quadraginta diebus cum discipulis commoratus.
cum eos confirmasset et corroborasset. atq; in orbe ire ius
sisset euangelium disseminaturos tandem uidentibus illis ele
uatus est. et nubes suscepit eum ab oculis eorum. ascendit
ad celum et sedet ad dexteram dei patris. et inde uenturus
est iudicare uiuos et mortuos. et redditurus unicuiq; secū
dum opera sua. in terra spiritus sanctus ab eo missus oīa sug
gerit ecclesie. que necessaria sunt ad uitam eternā hec nos
xpiani firmiter credimus. hec est fides nostra quā cunctis
gentibus predicamus. et impartiri omnibus cupimus. hec
ab apostolis et eorum successoribus per fideles manus im
mutata et incorrupta ad nos usq; delata sunt. H uos iheru
ci et saraceni magna ex parte negatis. et si enim christum
ex uirgine natum. et sanctum uirum. et dei flatum. et pphe
tam magnum et mirabiliū opex effectorē. et adhuc uiuētē

confitemini. deum tamen & dei filium esse inficiamini. nec
sibi nec sancto spiritui diuinitatem conceditis & trinitatem
personarum in diuinis respicitis. & christi mortem deride-
tis. quem translatum & alium sibi similem loco suo interfe-
ctum arbitramini. nec eius aduentum in extremo iudicio ex-
pectatis. & alia non pauca christiane legis reicitis & plu-
rima creditis que apud nostros risu digna videntur. & que
modo dimittimus intacta atque nos credimus non solum ex
noua lege. sed ex ueteri inuitamur. vos machumetbi & Al-
chorano eius fidem tantummodo adhiberis. et hominem
mortuum. sine conteste sine ratione. sine miraculis seque-
mini nos uiuo. credimus uiuit enim uestro testimonio christus.
nos deo prestamus aures & signis et rationibus sacris du-
cimur testimoniis. quod si nos audies monstrabimus bre-
uiter nostre legis splendidam lucem et tue obscuram caligi-
nem detegemus. sed opus est piis et attentis auribus. quan-
do fidei sublimitas attingitur. et magni dei panduntur ar-
chana. sepe iocis et inanibus fabulis te presentem adhibui-
sti. et leuiore uidisti narrationes. non est cur hec gratia com-
tempnas aut ea nosse recuses. ex quibus tua pender salus.
non est anima nobilis cui non inest ueritatis amor. non est
homo qui nolit saluus fieri. audi ergo qui generosus es. au-
di que te saluare possunt. quid est inter christianos turbos
que controuersie. in quo simul contendimus. que discidium cau-
sa sane non alius discordie fomes est. nisi quia circa diuini-
tatem non eadem sapimus de patre. de filio. spiritu sancto
contendimus. hoc est precipuum discidium quo sublato fa-
cile omnia componentur. Attingemus hec et que sit inter
nos de diuinitate dissensio lacius exponemus. nos in deo
tres dicimus personas esse patrem et filium & spiritum sanc-

tum. uos unam tantum. quam nec patrem. nec filium. nec
spiritum sanctum dicitis. sed deus tantummodo appellatis
et hunc unicum esse dicitis creatorem celi et terre. et omnium
que in eis sunt nulla est de unitate contentio. non latent nos
uerba moysi dicentis in exordio legis audi israel domi-
nus deus tuus unus est. et rursus in lege scriptum est. ego
sum dominus deus tuus qui te eduxi de terra egypti non e-
runt tibi dii alii preter me. et rursus ego sum qui sum. Et si
querierint nomen meum uade et dic eis qui est qui misit me
ad uos. et in cantico exodi dicitur. dominus omnipotens no-
men eius. que testimonia unum esse deum et unum dominum
manifeste declarant. et unam potestatem et unam naturam
hic amicitia est atque concordia. uobis unus deus est. Nam
deus nature dominus potestatis nomen nobis est unus. di-
citis principium omnium rerum esse deum. nos idem affir-
mamus in quo igitur dissentimus. multa sunt que de deo a-
liter christiani dicunt aliter sarraceni seu turchi. uos deum
corporeum dicitis nos incorporeum. uos fortuita esse que hic
in terra geruntur arbitramini. nec curare de hiis deus. nos
gubernare eum qui creauit omnia non dubitamus uos deum
patrem in diuinitate negatis. nos patrem et filium cognoscimus
uos spiritum sanctum ex diuina maiestate reicitis. nos
ponimus et ueneramur. mittamus alia hec aggrediamur in
quibus plus potestatis est. nos christum dei filium dicimus uos nega-
tis. cur negatis sane. quia nec uxorem habet deus ex qua
filium procreare posset. Quod si uxor ei fuerit filiosque ge-
nuerit. mundus qui unius imperio regitur in plures diuisus
dominos diuisus stare non posset in unitate concordia est. que
seruet imperia. in pluritate discordia que maxie regna sub-
uertit. sed quis tam rudis. tam uecors. tam demens christia-
nus est qui contra deum ex concubio et promixtione femine arbitretur

Non sumus a deo bebetes christiani. ut tantum nephas ad
mittamus saracenis suaderi hoc posset qui deo & corpus
& caput & manus. & cetera membra concedunt. nos deū
spiritum esse asserimus. incorporeum immortalem eternum
& incomprehensibilem. qui dum seipsum intelligit in mente
sua uerum uerbum concipit quod nos filium dei esse dici-
mus. nec aliud est in deo seipsum noscere atque intelligere.
quod deum esse. nihil est enim in deo non deus. deum autem
cuius est uerbum nominamus patrem & processum ipsius
uerbi generationem filii dicimus. nec ueritas. hec de uerbo
dei apud christianos tantum illuxit. gentiles philosophi an-
te christi aduentum eadem que nos asserimus nonnulli as-
firmauerunt. siquidem platonici philosophi in suis libris a-
perissime dixerunt. quod in principio erat uerbum & uerbum
erat apud deum. & deus erat uerbum. hoc erat in principio
apud deum. omnia per ipsum facta sunt. & sine ipso factū
est nihil. et reliqua ferme omnia comprobant de uerbo dei
que Iohannes in euangelio suo tradit. usque ad incarnatio-
nem uerbi. quam ignorarunt. quia nondum natus erat chri-
stus. & alta legis misteria absconderat deus a sapientibus
huius seculi que reuelauit paruulis. quod igitur platonici
uerbum dei nominant. & deum esse dicunt. nos filium no-
camus ex deo genitum & deum esse fatemur nec ruinam
mundi ex filii generatione timeamus. quando unus duntax-
at filius est & pater & filius unum sunt. una potestas una
uoluntas una maiestas. nec uerbum conceptum ab intelle-
ctu concipiente discordat. obscura hec uerba uidebatur ac
si uoles. presto erunt qui lumen asserant & aperissima om-
nia reddant. & tu solem hunc corporeum cernis qui nocte
abiens & diem efficit rediens hic a seipso lucis producit

radios. hec productio generatio quedam est in sole. ⁊ radii solis filii solis eius non inconuenienter uocantur. que si
multitudo quous multifarie est inepta. nam solis plures sepe
uidimus radios. deo unicus tantum est filius in eo tamen
conuenit. quia una est & solis ⁊ radiorum substantia. ⁊ una
est patris & filii diuinitas atque essentia. quous comperatio
corporaliu reru nulla satis cum diuinis quadrari potest. sz
accipe testimonia. ⁊ qui ratione non capis cede auctoritati
uerus testamentum & iudeis & xpianis. & saracenis coe
est. eructauit inquit David ex persona dei cor meum uerbis
bonum hoc est quod dei filium dicimus & unigenitum pa
tris eterni non ex carnali coniugio. aut humano complexu
sed ex corde dei id est intellectu productum asserimus & rur
sus filius meus es tu ego hodie genui te. hodie dicit. quia
deo nec heri prererit nec cras imminet. Sed hodie semper
adest cui presentia sunt omnia. iterum angelus luciferus inquit
genui te ut intelligas quia non loquitur de Salomone Da
uid. sed deus pater de filio deo. quia ante luciferum nemo
fuit. ⁊ in libro sapiencie legimus sapientiam dei que dei filius
est dicente. nondum erat abissi. ⁊ ego iam concepta eram. ante
montes ⁊ colles ego parturiebar. nunquam enim pater sine filio
fuit. nec sine patre filius ⁊ hoc quod in euangelio inquit Io
hannes. In principio erat uerbum ⁊ uerbum erat apud deum ⁊
deus erat uerbum. que misteria profunda ⁊ alta cum non intelli
geret Arrius nec Machumeres comprehendere. negare ma
luit ueritatem dei. quam suam ignorantiam confiteri. ⁊ suas inepti
as imprudenter ingerere. quam aliorum sapientiam humiliter disci
cere. stulta hec ⁊ danosa pertinacia est. deo enim ⁊ prophe
tis eius oportet credere. ⁊ si quid est cuius rationem non capimus
debemus cum paulo dicere. o altitudo diuinitatum scientie &

11
C
sapientie dei q̄ incomprehensibilia sunt iudicia eius & in
uestigabiles uie eius fatentur iurisperiti. non omniū que
a maioribus suis instituta sunt. rationem reddi posse. & ra
men legi parendum esse. quia non sine causa condita fuerit
quanto minus archana dei licet agnoscere plurime sunt oc
culte cause ad quas nulla potuit curiositas hominum pers
uenire sicut oculi noctue ad solem ita & noster intuitus ad
ea que sunt diuinitatis. non est ergo mirandum si neq; ges
nerationem filii neq; spiritus sancti processionem neq; trinita
tem in diuinitate intellexit carnaliter homo. uel Arrius uel
machumeres. sed illud est in eis damnable ac detestabile
fuit qd sacre scripture diuinisq; testimoniis nō acquieuerūt
nam quid opus est argumentis ubi deus ipse loquitur de pi
thagoricis traditum est quod in disputando soliti erant di
cere ipse ait. Ipse autem erat pitagoras tanq̄ eius aucto
ritati non liceret aduersari quāto minus deo qui uerax est.
& omnis homo mendax. sed negabis hec esse dei que asseri
mus testimonia de huius posterius diceremus nunc de spiri
tu sancto agendum est. cui tua lex diuinos honores abro
gat non est huiusmodi erroris machumeres inuentor arrii
& nestorii. & macedonii hec olim dementia fuit. quos sa
cra patrum cōcilia damnauerūt sed eorū uiros apud egyp
tios. & arabes aliq̄ diu latuit. & postremo auctore machu
mete. & in grō eius sergio late diffusus est. ne mouearis dū
uera loquimur. caue ne sequaris cecos. discite spiritū sanctū
esse deū & tertiam in trinitate fore personā diximus paulo
ante deū patrem dum se cognoscit uerbum concipere & fi
liū gignere. nunc quod sequit̄. adicim⁹ cognitōi annexā eē
appetitūā quādā opatōem cuius principiū uoluntas est in
ter opationes uero quās uoluntas producit precipua est a

mare. adhibe hic aures & mentem erige in deo perfectam
& absolutam fateri cognitionem oportet. & amorem pas
ri modo. cuius processus per appetitivam operationem ex
primitur. sicut & verbi generatio per intellectivam. & alia
est operatio que intelligit. alia que appetit. Intellectiva ex
hiis completur que sunt quodammodo in ipso intelligente
nam sicut sensibilia in sensu. ita intelligibilia in intellectu di
cimus esse. appetitiva autem complementum accipit secun
dum quendam ordinem vel motum ad eas res. que obici
untur appetitui. & occultum quoddam principium sui mo
tus habet. ea vero que principio feruntur archano spiritus
nomen acceperunt. nam & ventos spiritus esse dicimus &
in scripturis procellarum spiritus appellantur. quia non ap
paret afflationis spiritus initium. respirationem etiam & ar
teriarum motum ab intrinseco & occulto principio manan
tem vocamus spiritum atque hoc modo congruenti quadam
similitudine. quantum divina humanis verbis indicari pos
sunt. diuinus ipse amor a patre filioque procedens spiritus di
ctus est. in nobis duplici ex causa procedit amor. aliquan
do ex corporea & materiali natura. & is plerumque immu
dus est & menti noxius. aliquando ex ipsa proprietate spiri
tualis nature. cum bona intelligibilia & rationi convenien
tia adamamus. & hic purus est amor & laudabilis & ani
me salutaris. in deo corporalis amor seu materialis locum
non habet. sed ille tantum reperitur. qui simplex est & nitidissimus
& purissimus & quem spiritum sanctum appellamus nec nos in
tellectuali & sermo amore quicquam persequimur nisi quod intellectu concipi
mus. conceptio autem ut diximus quod fit ab intellectu. verbum est. atque
ita necesse est amorem ex verbo exoriri. amat enim deus quod
de seipso intelligit id est verbum quod concipit intelligendo

Verbum autem dei dicimus filium dei. qui & ipse pater
nouit & amat. atq; ita fit ut amor ipse cui sanctus spiritus
est nomen. ex patre filioq; procedat. fitq; cum patre & filio
pariter deus. nam sicut diuinum intelligere essentie diuini
tatis est. ita & amare & sicut deus se semper intelligit. ita
& se se semper amat. & omnia amat. suam bonitatem duz
amat. rursusq; sicut dei filius qui est uerbum dei in natura
diuina subsistens. patri coeternus perfectus & unus deus
est. ita & spiritus sanctus deus est patri. & filio coequalis
& coeternus. & quia omne quod subsistit in natura intelli
gibili. apud nos persona dicitur. apud Grecos ypostasis.
consequens est ut tres personas in diuinitate ponamus. quia
tres sunt subsistentes pater. & uerbum. & spiritus sanctus
neq; personas dicimus esse per essentiam diuersas. sed per
solas relationes distinctas. que ex processione uerbi. & a
moris proueniunt. atq; in hunc modum. christiana religio
diuinitus illustrata. distinctas tres personas confitentur in
diuinis non tres deos sicut Machumetes falso opinatus
est. sed patrem. & filium. & spiritum sanctum. unum esse ab
eterno deum asserimus. nec tamen ipsum patrem qui filius
est. nec filium qui pater est. nec spiritum sanctum qui pater e
aut filius. una est enim patris & filii & spiritus sancti essen
tia. in qua non est aliud pater. aliud filius. aliud spiritus san
ctus. quous in personis alium patrem. alium filium. alium spi
ritum sanctum diuina docente auctoritate dicamus. nec si
militudo in hiis que creata sunt summe deest trinitatis. In
uisibilia dei sicut apostolus ait. per ea que facta sunt intel
lecta conspiciuntur. sempiterna quoq; uirtus eius ac diui
nitas relucet quippe in anima nostra & quedam diuine tri
nitatis ymago. Est enim anima nostra substantia quedam

incorporea et ratione predita. ⁊ actus quidez sine forma
organici corporis. que dum corpus mouet ⁊ regit sui me
minit. se intelligit. ⁊ se diligit. quibus in rebus quedam ap
paret trinitas. memorie. intelligentie ⁊ amoris. tria hec ad
seipsa referuntur. quia non est amor sine memoria. nec me
moria sine noticia. nam quis meminit aut amat q̄ nescit. in
seperabilia sunt hec a se meripsis ⁊ tamen quodlibet eorū
⁊ simul omnia una essentia sunt. ⁊ una uita in anima una
differunt tamen quia memoria non est intelligentia uel no
luntas. nec intelligentia uolūtas sine memoria. quod si hec
diligēter inspicias inuenies summe illius trinitatis atq; uni
tatis uestigium ⁊ ymaginem quandam q̄uis imparem.
quicunq; enim sempiternam ⁊ in cōmūrabilem naturam. p
memoriam reminiscitur. intuetur per intelligentiam. ample
ctitur per dilectionem. profecto reperit in seipso summe tri
nitatis ymaginem. non tamen omnino similem. sed qualēs
cunq; ita ut in similitudine magna inueniatur dissimilitu
do. ⁊ si enim homo meminit intelligit ⁊ diligit non tamen
memoria est. nec intelligētia nec dilectio. sed sunt hec in eo
⁊ in una substantia nō sicut accidentia in subiectis. que pos
sunt abesse sed substantialiter existunt in anima ⁊ unus ho
mo est qoi habz hec tria. non ipse est hec tria. in simplici ue
ro natura que deus est. q̄uis unus fit deus. tres tamen per
sone sunt ut dictum est ⁊ ipse deus est ⁊ tres persone. sed
illud satis ad rem nostram est quia tria hec. aliquo modo
unum sunt. reperitur ⁊ sub aliis nominibus. ⁊ alio modo
in nostra natura illius summe ⁊ ineffabilis trinitatis yma
go. nam mens ⁊ noticia eius ⁊ amor. tria quedam. mens
enim nouit se. ⁊ amat se nec amare se potest nisi etiam no
uerit se. duo quedam sunt mens ⁊ noticia eius. duo etiam

sunt mens & amor eius. cum se nouit mens & se amat. ma-
net trinitas. scilicet mens amor & notitia. & hec tria quous
distincta inuicem sint unum tantum esse dicuntur quia in a-
nima substantialiter existunt. & est ipsa mens quasi pa-
rens & notitia eius quasi proles eius mens enim cum se cog-
noscit notitiam sui gignit & est sola parens sue notitie. ter-
tius est amor. que de ipsa mente & notitia procedit dum mens
cognoscit se. diligit se non enim posset se diligere nisi cog-
nosceret se. amat enim placitam prolem. notitiam suam &
ita amor quidam complexus est parentis & prolis nec mi-
nor est proles parenti cum tantum se nouit mens quanta est.
nec minor est amor. parente & prole id est mente & notitia.
cum tantum se diligit mens quantum se nouit & quanta est
considerat hec rationalis homo & uidens tria in una essen-
tia concurrere extendit se ad contemplationem creatoris &
intelligit unitatem in trinitate. & trinitatem in unitate & nunc
deum colit. unam essentiam. & unum principium. sicut & patri
arche & prophete atque apostoli tradiderunt sed audiamus
iam tandem ipsos & diuine legis auctoritatem & testimo-
nia in medium affirmamus sine quibus uana est omnis ar-
gumentatio. deum patrem omnes sacre littere confitentur
& dei nomen paternitatem ad omnia refert. & si filium di-
cimus non possumus patrem negare de filio adducta sunt
testimonia legis. ergo & pater ostensus est sicut & saluator
ait. Philippe qui uidet me uidet & patrem meum. nunc de
spiritu sancto. quod cepimus prosequendum est. In genesi
legimus quia spiritus domini ferebatur super aquas. quis
tunc dominus nisi deus fuit & cuius spiritus nisi dei. Et quomo-
do dei spiritus nisi deus. deus est quicquid dei est nec aliud
illi immixtum est in compositum est. simplex est & purus est. de

us. in Iob scriptum est. spiritus domini fecit me ⁊ spirā celū
omnipotentis dei uiuificauit me. dei sunt hec opera nō ho
minis quis fecit hominem nisi deus. aut uiuificat homi
nem nisi deus est igitur spiritus domini propter quod dictū
est in psalmis. spiritus domini repleuit orbem terrarū
⁊ hoc quod continet omnia. scientiā habet uocis. quis hic
spiritus nisi deus quis impleat orbem nisi deus cui celū se
des est ⁊ terra scabellum pedibus eius ⁊ apud poetas de
um nanq; ire per omnes terras tractusq; maris celumq; p
fundum traditū est. ⁊ rursus est ne dei sedes nisi terra pō
tus ⁊ aer. ⁊ celum. ⁊ uirtus propter quod recte ait David
quo ibo a spiritu tuo. ostendens non esse locum in quo possz
fugere spiritum domini. qui est ubiq; esse autem ubiq; im
plere ⁊ continere mundum. soli deo tributum est. deus igit
tur sanctus spiritus est. qui hec peragit ⁊ futura prenoscit.
⁊ predicit sicut scriptum est. responsum accepit Simeon a
spiritu sancto quia non moreretur nisi uideret christum do
mini. non est cur deum negemus. qui dei efficit opera. non
igitur solus pater deus est. neq; sol⁹ filius. sed spiritus sanc
tus cum patre simul ⁊ filio deus est. quia non aduersatur
rationi trinitas personarum in unitate diuinitatis quemad
modū superius ostensum est. sed iam trinitatem ipam ex sa
cris codicibus demonstrē⁹ ⁊ moysen ante omnes audia
mus. cui⁹ hec sunt uerba in capite libri quē genēsim nri uo
cāt. in principio creauit deus celū ⁊ terrā. terra aut erat ina
nis ⁊ uacua ⁊ spūs dñi ferebat sup aquas tria ⁊ memorat
deū. principiū ⁊ spm̄ ideo in deo prēm intelligim⁹. in princi
pio filiū. i spū dñi. spm̄ scm̄. ⁊ accipiat h in loco principiū p
filio. sic in psalmis de suo filio dicit de⁹. tecū principiū i die
⁊ uirtus tue i splēdorib⁹ sanctorū ex utero aī lucife ⁊ genuite

Atq; ita in exordio nascentis mundi. trinitas ipsa in diuinis personis adducitur. hic si placeret interseri posset de bello. secundum Hieronimum ad marcellum. temptans dyabolus primos parentes interposito serpente. & suadens ut edant de ligno prohibito. eritis inquit sicut dii. sci eres bonum & malum quod proinde accipiendum est. ac si diceret eritis sicut diuine persone. quibus ignotum est nihil. & cum eicitur adam de paradiso. inquit dominus. ecce adam factus sicut unus ex nobis. quibus nobis patri scilicet. & filio & spiritui sancto. sed manifestius eadez trinitas ostenditur cum dicitur. faciamus hominez ad ymaginem & similitudinem nostram. cum ait faciamus. & nostram. plures personas inducit. cum dicit ymaginem. unitatez diuinitatis ostendit. nec solitarius est cum dicit faciamus. neq; alieno a se loquitur qui nostram ait. duo sunt pluralia uerba faciamus. & nostram ut uideatur pater cum filio & spiritu sancto miscere sermonem. qui non sono uocis sed intellectu expressus est. dixerat creauit deus celum & terram. Deus et creauit singularia sunt quia unus est deus & una diuinitatis essentia. subiungitur faciamus & nostraz ut pluralitas in personis intelligatur. idem & psalmista canit regius dux ait. uerbo domini celi firmati sunt. & spiritu oris ei? omnis uirtus eorum. quid manifestius dici potuit in condicione celorum tres persone concurrunt. dominus uerbum. & spiritus. dominus patrem exprimit. in uerbo filium accepimus spiritus is est quem sanctum uocamus. & rursus propheta ut trinitatem personarum in diuinitate cognoscas. ter deū prouocat in benedictione. benedicat nos inquit deus deus noster benedicat nos deus & metuant eum uniuersi fines terre. trina dei confessio trinitatem exprimit personarum &

cum subditur meruant eum uniuersi fines terre unicas ape-
ritur diuinitatis. in ps quoq. xliiii. multum expresse trinita-
tem innuit cum dicit filio sedes tua deus in seculum seculi.
et postea subdit propterea unxit te deus deus tuus. id est pa-
ter & spiritus sanctus & cum sequitur pre participibus tu-
is misterium quoq. incarnationis aperit de quo suo loco
prosequemur. ysaïas in uisione sua clamantia introducit se-
raphin. sanctus. sanctus. sanctus dominus deus sabaoth.
ter sanctus ad tres personas refertur. & semel dominus. et
semel deus dicitur. quia unus est dominus et unus est deus
& rursus idem uates ex persona christi loquitur et dicit. do-
minus meus misit me & spiritus eius. dominus meus inge-
id est pater meus misit me. scilicet filium suum. et spiritus eius. qui
est sanctus spiritus quis hic non intelligat trinitatem non la-
tuit prophetas hoc misterium. possent et alia plura huiusmo-
di testimonia ex ueteri testamento afferri que trinitatem ple-
ne et perfecte ostendunt. planius tamen locutus est in euan-
gelio dominus. qui cum in orbem mitteret discipulos eun-
tes inquit. docete omnes gentes et baptizate eos In no-
mine patris. et filii. et spiritus sancti amen. tres nominauit personas
in nomine dixit. non in nominibus ut essentie unitatem in personarum
trinitate monstraret. et iohannes euangelista. qui de pecto-
re domini ueritatem hausit. in epistola sua inquit. tres sunt
qui testimonium dant in celo pater. uerbum. et spiritus sanctus. & hi tres
unum sunt. et apostolus paulus misit in gentem spiritum filii sui in cor-
da nostra. et alibi. spiritus eius qui suscitauit iesum habitat in
nobis et iterum ex ipso inquit. et per ipsum et in ipso sunt omnia ipsi
gloria. ex ipso. dicit propter patrem. et per ipsum propter filium. in
ipso propter spiritum sanctum non dicit ex ipsis. aut per ipsos siue in
ipsis nec ipsis sed ipsi gloria inquit. ut trinitatem simul &

unitatem cognosceremus. Atq; hiis testimoniis & aucto-
ritatibus illuminata est desuper christiana religio. Sum-
ma enim fiducia confiteretur. & predicat unus deus esse qui
est causa causarum principium & finis omniū rerum & om-
nis auctor creature. & summum bonum. & nihilominus
tres personas in deo recognoscit. & trinitatem in unitate
ueneratur. cui qui aduersatur salutis expertem se reddet &
ambulat in tenebris & ueritas non est in eo. tu uero si sapi-
as de tenebris emerges & candida luce perfusus sacratissi-
mam trinitatem. & cognoscendo coles. & colendo cognos-
ces. nec aduersaberis sacro sancto euangelio. in quo legi-
tur uerbum caro factum est. negat tuus legifer incarnatio-
nem uerbi. nam cur inquit factus est deus homo & in liga-
no crucis passus. qui alio modo genus humanum redime-
re poterat. negat tua lex christi necem & alium suo loco in-
fectum existimat. nec deum incarnatū cognoscit. neq; cru-
cifixum aut mortuum. nos utrunq; predicamus quia factus
est deus. homo & passus est. & propter salutem hominis hec
facta esse testamur. Alit enim de seipso dominus. Venit fi-
lius hominis saluare quod perierat. constabat primi paren-
tis erratu omnes homines culpa teneri. clausa erat paradi-
si porta nec mortalibus patebat in celum aditus. Dicebat
summam dei bonitatem hominem. qui ceciderat reparare
nec miserum esse perpetuo finire. qui ad beatitudinem per-
fruendam creatus fuerat. Sed obstabat iustitia dei que p-
peccato satisfactionem exigebat. Dignus erat infinita pe-
na. qui maiestatem offenderat infinitam. Nec homo rati-
ci erat qui infinitam posset redimere culpam. Stabat hinc
diuina iustitia ultionem petens. Illinc diuina bonitas mi-
serendum esse conueniens. Audienda fuit utraq; uox quia

uniuerſe uie domini miſericordia ⁊ ueritas quare ⁊ ſi pote-
rat deus aliter humane imbecillitati conſulere. eſt enī om-
nipotens. hic tamen conuenientiſſimus fuit modus quem e-
legit. ut aſſumpta humana natura. ipſe penas ſaluaret. Fac-
tus eſt deus homo ut homo fieret deus. ueritas de terra or-
ta eſt ⁊ iuſtitia de celo proſperit. coniuncta eſt humanitas
diuinitati ut acciperet de plenitudine bonitatis. quod ſue
defectum ſuppleret infirmitatis. Fuit hic modus ſaluandi
humani generis diuine bonitati conueniens. Satiſfactum
eſt iuſtitie ſimul et miſericordie. Satiſfactum eſt amori et
odio. Placuit hoc diuine potentie. que omne defectum no-
ſtrū ſua uirtute ſuperat. Placuit et diuine ſapientie. que ni-
hil fruſtra nihil non decenter. ac conuenientiſſime facit. Et
licet neceſſitate abſoluta qua neceſſarium dicimus ſine quo
aliud eſſe non poteſt. incarnatio uerbi neceſſaria non fuit ta-
men eo modo quo neceſſarium accipitur id quod conueni-
entius et congruentius peruenitur ad finem. dicere non pu-
det ad reparationem hominis incarnationem filii dei ne-
ceſſariam fuiſſe. Ego ſum deus. ego ſum dominus. et non
eſt abſq; me ſaluator. ex perſona chriſti inquit Iſaias quia
non poterat homo ſaluare ſe ipſum. et neceſſarium fuit ut
homo fieret deus. et deus homo ſaluaret hominem prop-
ter pulchritudinem. Et ad propoſitum apertiffime inquit
ex noſtris profeſſoribus unus in hunc modum de miſterio
diuine incarnatōis. ſuſcipitur a maiestate humilitas. a vir-
tute infirmitas. ab eternitate mortalitas. et ad dependens
dum conditionis nature debitū natura inuiolabilis eſt uni-
ta paſſibili. deusq; uer⁹ ⁊ homo uerus in unitate tpatur. ut
quod nr̄is remediis cōgruebat unus atq; idem hominum
dei⁹ mediator. et mori ex uo et reſurgere poſſet ex altero

nisi enim esset uerus deus non afferret remedium: nisi esset
uerus homo. non preberet exemplum. intelligas q̄ conue-
nienter filius dei carnem assumpserit ut deus. & mortem
obierit ut homo sed queris testimonia antike legis. non
negabimus presto sunt. ecce inquit ysaias uirgo concipiet
& pariet filium & uocabitur nomen eius emanuel quod in-
terpretatur nobiscum deus. quomodo nobiscum deus. nisi
quia uerbum caro factum est & habitauit in nobis. & ite-
rum eiusdem prophete uerba sunt puer natus est nobis. &
filius datus est nobis. cuius imperium super humerum ei-
us. & uocabitur nomen eius admirabilis. consiliarius. de-
us fortis. pater futuri seculi. princeps pacis. an non hic mi-
sterium incarnationis plane ostenditur. & que tunc futura
erant tanq̄ preterita manifestantur. puer inquit natus est
nobis quia natus est humana paruitate. & datus est filius
quemadmodum iohannes ait. quia sicut deus dilexit mun-
dum. ut filium suum daret unigenitum. datus est Christus
ex diuinitate. natus ex humanitate. natus ex uirgine. cuius
imperium super humerum eius quod est imperium Christi
nisi lignum crucis in quo pependit mundum uicit. aereas
potestates debellauit & subacto triumphatoq; dyabolo
regnum suum potenter intrauit oportuit enim christum pa-
ti & sic intrare in gloriam suam ut inquit in euangelio luce
Imperium igitur super humerum eius fuit. quia crucem su-
am suis gestauit humeris q̄uis in eo fatigato simon cire-
neus angariatus sic eam tollere dicitur admirabilis prop-
ter signa. & prodigia que fecit. lumen cecis auditum sur-
dis. claudis ambulationem. debilibus fortitudinem. &
mortuis uitam restituens. consiliarius appellatur pro-
pter Evangelica consilia. que adiecit antike Legi.

deus asseritur ne putares purum hominem natum. nam de
us humane nature coniunctus est. foris quia spoliavit in
fernum. & portas ereas confregit & uectes ferreos dissipa
uit. pater futuri seculi. quia celum aperuit electis & reg
num homini preparauit eternum. post hanc uitam in celes
sti. iherusalem princeps pacis. quia nato christo clausam e
st apud romanos templum. iam & mira pax est orta. & glori
a in excelsis deo cantauerunt angeli. & in terra pax ho
minibus bone uoluntatis. unde dicit & alio loco idem ysa
ias incarnationem uerbi dicens. Dominus enim iudex nos
ter dominus legifer noster dominus rex noster ipse ueniet
& saluabit nos quod perinde accipiendum est. ac si dicat carne
accipiet. & morietur pro nobis subibit. & rursus. uere tu es de
us absconditus. deus israel saluator. absconditus inquit
quia in carne latuit saluator israel. quia sua morte nostra
mortem redemit. Et ne putes temporalem esse salutem sal
uationis. genus addidit israel. saluatus est inquit in do
mino in uirtute domini. & subdit. salute eterna. quam conse
cuti sunt omnes qui ex israel christo crediderunt. apertissi
mum testimonium est ysaie. sed audi Iheremiam sua sunt
hec uerba. ecce dies uenient dicit dominus & suscitabo ger
men iustum ex semine David. & regnabit rex & sapiens erit
& faciet iudicium & in diebus illis saluabitur iuda & habi
tauit israel confidenter. & hoc est nomen quod uocabunt
eum deus iustus. considera uerba. & attende misteria. Sus
citabo inquit germen iustum. id est christum sanctum et ius
tum ex semine david secundum carnem. quia ex prosapia
regia & de sanguine David Maria mater domini nata est
et regnabit rex. Quomodo regnabit. Sane quemadmo
dum ipse apud Mattheum in euangelio dicit. data est mihi

omnis potestas in celo et in terra. quod est regem esse. et sa-
piens erit sapientia creata scilicet que hominis est. et increa-
ta que dei est et que est ante secula. et faciet iudicium discre-
tionis scilicet et discussionis. nunc discretionis dux eligit ex
mortalibus quos uult. et alios suo arbitrio dimittit. et in fine
seculi discussionis quando reddet unicuique secundum ope-
ra sua. in diebus illis saluabitur iuda id est. quicumque credi-
derit et baptizatus fuerit saluus erit et habitabit israel con-
fidenter in statu ecclesie triumphantis et hoc est nomen quod
uocabunt eum deus iustus. ut scias quia christus ex semine
dauid natus est non solum homo sed etiam deus est. nec
alteri quam christo hec uerba conuenire possunt. accedat et ali-
us propheta baruth nomine. quid ille ait? hic est inquit de-
us noster & exirabitur alius aduersus eum. hic adinuenit
omnem uiam discipline et tradidit illam Jacob puero suo
et israel dilecto suo. post hec in terris uisus est et cum homi-
nibus conuersatus est. docent hec omnia incarnationem uer-
bi et hominem factum dei filium manifestant. nunc de mor-
te audi et eos contempnit qui christum uolunt esse transla-
tum et nondum mortuum. sed incredibili clementia citra di-
em supremum iudicii cum omnibus angelis interficiendum
putant. ad nefandam audaciam et stulticiam aliis inaudis-
tam dimittimus angelos quorum substantia incorporea est
et immortalis. christum interfetum negant. et aiunt interfi-
ciendum. ac David ex persona christi. que non rapui tunc in-
quit exolvebam. quia non peccauit et penas dedit. et pro a-
lieno delicto mortem subiit. Quod manifestius ysaïas o-
stendit dicens. Vere languores nostros ipse tulit. et dolo-
res nostros ipse portauit. ipse uulneratus est propter iniqui-
tates nostras attritus est propter scelera nostra. discipulis

nam pacis nostre super euz. et liuore eius sanati sumus om
nes enī nos quasi oues errauimus. ⁊ unusquisq; in uia sua
declinauit. et deus posuit super eum iniquitatem. id est pes
nam pro iniquitatibus expiandis omnium nostrum. ⁊ sub
ditur. oblatuſ est. quia ipse uoluit et non aperuit os suum.
et paulo post tradidit in mortem animam suam. et cum sce
leratis deputatus est ipse multorum peccata tulit. et pro
transgressoribus rogauit. Si uidisset propheta passionem
christi uix potuiss; apertius loqui. nec Jeremias tacuit tor
menta domini qui eum in ligno crucis. ita loquentem indu
cit. Quos omnes qui transitis per uiam attendite et uides
te si est dolor sicut dolor meus. Et ipse saluator de se ait.
Ecce ascendimus ierosolimam. et filius hominis tradetur
principibus sacerdotum et scribis. et condemnabunt eum
morte et tradent eum gentibus ad illudendum et flagel
landum et crucifigendum. et tertia die resurget. et iterum
alibi sicut Moyses exaltauit serpentem in deserto ita ex
altari oportet filium hominis. Vt omnis qui credit in eum
non pereat sed habeat uitam eternam. Et ne de morte dus
bires. Scribit euangelista cum accepisset Ihesus acetum
dixit consummatum est. ⁊ inclinato capite emisit spiritum.
Prophete Christum moriturum. ⁊ a mortuis surrecturuz
predixerunt. euangeliste ⁊ obiisse in cruce ⁊ sepulchrum re
surrexisse tertia die affirmant certa res est nihil ābiguitatis
bz ueritati omnia consonant resurrexit dñs. ascendit ad ce
lum ⁊ uenturus est iterum. ⁊ faciat iudicium in fine secu
li. eua lex hec non recipit quia non sapit de christo. que sape
re oportet. cuius alterum aduentū non solum euangelium

sed antiqui etiam uates ostendant sicut paulo ante de Ieremias diximus. contestis eius est Daniel dicens ecce in nubibus celi quasi filius hominis ueniebat et usque ad antiquum diem peruenit & sequitur & dedit ei potestatem & honorem. & regnum & omnis populi tribus & lingue serui ent ei. quibus uerbis uiri doctores iudicium christi facile inueniunt in fine mundi. & ipse christus de seipso loquitur dico uobis quod uos qui secuti estis me in regeneratione cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue. sedebitis & uos iudicantes duodecim tribus israel. & in actibus apostolorum legimus. constitutum esse christum a deo patrem uiuorum & mortuorum iudicem. hec nos de deo sentimus hec & firmiter credimus. hec salubriter predicamus eternam uitam promittentes omnibus qui christo credunt. et in trinitatis nomine baptizati opera faciunt euangelio digna queris que sit ista uita eterna. quid agat illic homo qua uoluptate letetur. & quam beatitudinem assequatur Respondemus cum euangelio Iohannis. hec est uita eterna ut cognoscant te uerum deum & quem misisti iesum christum. summa tibi felicitas erit. uidere deum in sua natura. et eius perfrui bonitate gaudium nostre mentis erit hac faciemur. hac implebimur hinc summa felicitas erit habere deo. & deum cognoscere uidemus enim nunc per speculum ut ait apostolus. tunc facie ad faciem & in iubilo teste Iob. In facie domini uidebimus lumen & faciemur cum apparuerit gloria eius et erimus sibi similes sicut ait iohannes nec oculus uidit. inquit ysaias. nec auris audiuit nec in cor hominis ascendit. que promisit dominus diligentibus se. et apostolus non esse condignas passionibus huius seculi dicit ad futuram gloriam que reuelabit in nobis. tua lex in alia

uira flumina lactis & mellis & uini promittit & cibaria
delicata & uxores multas & concubinas & uirginum coi
tus & angelorum in turpibus obsequiis ministeria & quic
quid caro deposcit. bouis hec paradysus. & asini potius q̃
hominis est. nam quis mortalis est hominis habens facie
qui per omnem uirā suā corpori seruiat quis non aliquā
do in mentis secessum abit quis non pascit intellectum ali
quando & a sensibus recedit speculando. an non est honoris
& glorie uoluptas. multo iocundior & diuturnior quam ue
neris. an non dulcior est bene acte uite laus. quam cibus ip
se uel potus. bibit sapiens. atq; edat ut uiuat. tua lex ideo ui
tam appetendam homini existimat ut edat & bibat. sicut in
hoc seculo carneus fuit legifer tuus. ita & in futuro carnis
studendum putauit. neq; curauit faciare mentem cui omne
studium fuit implere uentrem. atq; in ea re summum bonū
esse putauit. quod neq; gentiles phylosophi preter paucos
admisissent. inter quos summa fuit de supramo bono dissen
tio. alii in doloris preuaricatione felicitatem posuerunt ut
didonius. alii in honestate uoluptati coniuncta ut calipho
& sinomachus. alii in scientia ut erilus. alii in sola uirtute
atq; honestate ut zenon & stoyci. alii in bonis animi & cor
poris & fortune. ut Aris. & pypatetici. soli Arristippus &
epicurus & eorum scola summum bonum in uoluptate lo
cauerunt atq; hiis tua lex conformis est qui fix omniū phi
losophorum & feridum cenum fuere. nec tamen illi in eo
errore fuerunt ut hanc felicitatem in altero seculo expecta
runt. quibus future uite spes nulla fuit mortalem animam
existimantium. nostri phylosophi summum bonum nec in
terra nec in sensu. sed in celo & in deo querendum censent.
& eo faciendam mentem existimant. & natura insinuat

nos & celū aspicientes uoris omnibus aspiremus sicut est
illud poeticum. os omnium sublime de dit celum q̄ uidere
iussit. & erectos ad sidera tollere uultus. q̄ nescit finez hūis
prestare que sunt ad finem omnia bec corporea oblectam̄
ta eo reperta sunt ut spes hominis conseruari & in suum fis
nem qui est deus per bec adduci posset. quis aut ederet. aut
biberet. aut procreandis liberis operā daret nisi esset in hūis
aliqua delectatio. ad bec non est finis be minis qui ad deū
factus est. & nisi ad deum ueniat nunquāz quiescit. nec per
carnales delectationes ad deum ipsum peruenitur. sed quā
to hūis magis immerſus est homo. tanto est ab ipso deo re
mōior. qui aliquando eo beator existit. quāto angelice di
uineq̄ nature magis. ac magis adheret. nec curat carnalia
desideria. qui bonis fruitor. spiritualib⁹ sicut ignis & aqua
simul esse nō possunt sic delicie spirituales carnalibus nō co
berent trahunt ille ad se humanam naturam & totam in se
rapiunt nec sentire sinunt. que caro appetit. gustato spiritu
decipit omnis caro ut inquit unus ex nostris. tua lex in pa
radiso uoluptates admittit quas nec Solon nec Lirius
permisit in terra. quod feditates de cibo & potu & aliis uo
luptatibus oriuntur. quas in paradiso nephas fuerit nomi
nare. aut enim gignerentur sine fine homines. & implerēt
omnia nunquam morituri. aut frustra esset permixtio ma
ris & femine sine fructu. que etia in hoc mundo damnatur
Dicis quid ergo feminis opus est si non est coitus. dicim⁹
& nos. quid opus est coitu si non est generatō. propter uo
luptatem dicis ad bec feda uoluptas est & indigna. que
paradisum non ingreditur. Nam quomodo illic permitta
erit bec turpitudine que hic tanq̄ obscena probibetur. & tā

rum propter sobolem. aut euitandi maioris mali causa per
mittitur ypocrates diuine uir scientie uenereum coitū par
tem esse quandam morbi terribili existimabat quez nostri
conuicialem dixerunt. quid igitur habens aliquid humani
pudoris ac ut uerbis cuiusdam gentilis uramur uoluptati
bus istis duabus coeundi atq; comedendi. que homini cum
sue atq; cum asino communes sunt gratuletur. Non sunt
hec que pia mens in celo requirat. Dicis iterum non erit ple
na felicitas in paradiso si aliquod defuerit oblectamenti.
genus ergo existimas cum uariis rebus oblectentur homi
nes. saltatione. uenatione. piscatione. ludo. lucro. cantu. ci
bo. potu. uenere. et aliis q̄ pluribus eadem omnia in para
diso tuo requires. & cum uirgilio dices. Que gratia cur
rum armorumq; fuit uiuisq; cura intences. pascere equos
eadem sequitur tellure repostos. Vana hec philosophia est
quam nulla unq̄ ciuitas bene instituta recepit. nos ut dixi
mus mentis gaudia et spirituales delicias querimus. Bea
ritudo nostra quam expectamus in altera uita est ipsa dei
uisio q̄a nihil optabilius inueniri potest uidebit enim bea
tus animus et que sunt in celo et que sub celo. quid erit quod
eius aspectum fugiat qui uidebit uidentem omnia. que nūc
uidentur obscura de deo. de trinitate. de incarnatione uer
bi. de processione sancti spiritus. de sacramentis ecclesie de
ceteris archanis. tunc aperta erunt. et manifesta. nullum de
erit oblectamentum. nihil requireret ultra plenus animus. nā
quid pleno opus est? nihil illi deest qui nihil cupit. desideria
nostra implebit optimus ac maximus deus in quo omnia
bona insunt. nec ullum cupiditatibus nostris relinquet locū
erit deus oīa in oībus. q̄ sine fine uidebis. sine fine amabis

fine defatigatione laudabitur. que lingua dicere. uel quis
intellectus capere sufficit illius superne ciuitatis quanta sint
gaudia angelorum choris interesse cum beatissimis spiri-
tibus glorie conditoris assistere presentem dei uultum cer-
nere. incircūscriptū lumen uidere. nullo mortis metu affici.
in corruptōnis perpetue munere letari. neq; illuc beatitudo
humani corporis in epulis erit. aut in uino aut in coitu. ex
redundantia beatitudinis anime glorificabitur corpus ip-
sum. & similitudinem eius induet. fulgebit tanq; sol in con-
spectu dei tenuitati eius nulla resistet materia. leuitas & a-
gilitas infinita spacia in ictu oculi permeabit. nihil erit quo
amplius ledi possit. inuiolabile erit & impossibile more ani-
me. & ira totus homo exultabit & dicet cum propheta. Cor
meum & caro mea exultauerunt in deum uiuum. nec frus-
tra erit differentia sexuū. aut artus reliqui. superfluent. re-
surgent uiri & femine integris membris. & non solū in spe-
cie sed in ipso indiuiduo humane nature perfectō re integra-
bitur. nec tamen animales operatōnes aderunt. nec cōmix-
tio maris & femine quia cessabit causa propter quam fue-
rat introducta. erit enim cōpleta multitudo hominū a deo
predefinita. nec ullus erit carnalis appetitus nec pulsabit tem-
peratio inimici. non parebit inuidie locus cum peruentū fue-
rit ad triumphum pax ibi inconcussa. & quies & summa cō-
cordia uigebit. uides inter tuam & nostrā beatitudinē quā-
tum interest nostra felicitas nobiliori hominis parti id est
anime. responder tua uiliori. id est corpori. nostra mentalis
est tua carnalis nostra fulgens & nitida. tua obscura & fe-
rida. nostra cum angelis ipsi deo cōis est. tua cum suis.
& aliis pecoribus nostram docti omnes phylosophi lau-
dant. tuam uituperant. nostra celo digna est. tua etiam in

terra reprehenditur. sed dices in sacris etiam codicibus cō
uiuia reperiri. que futura uidentur in celesti iherusalem. po
tu ciboq; plena. inquit enim ysaïas. faciet dominus exerci
tuum omnibus populis in monte hoc conuiuium pinguius
& in sapientia legimus. miscuit uinum & posuit mensam.
& iterum uenire & comedite panem meum & bibite uinum
quod miscui uobis. & in ecclesiastico cibauit illud deus pa
ne uite & intellectus & aqua sapientie potauit illum. & do
minus apud lucam. ego inquit dispono uobis sicut disposu
it mihi pater meus. ut edatis & bibatis super mensam me
am in regno meo. omnia hec & hiis similia spiritualem ha
bent intelligentiaz. quia de mensa ipsa sapientie non corpo
ralis uel cibus. uel potus assumitur sed mentalis que suauis
simus est ac mundissimus. & hic est quem nos expectam^{us}
in futuro seculo. tanta est igitur nostra dignior q̃ tua felici
tas quanto nobilior. & diuine beatitudini propinquior. sed
attingamus nonnullas alias tue legis ineptias que cum sa
cris litteris aduersantur. cum phylosophicas rationes ex
cludunt. dicit legiser tuus q̃ terigit eum deus manu sua in
ter humeros et usq; ad medullam dorsi eius penetravit fri
gus quod perinde est ac si corporeum esse deum affirmer
quia tactus non est nisi per corpus. nos incorporeum dici
mus deum. ait enim ysaïas ex ore dei. celū & terram ego
implebo. quod non posset fieri si corporeus esset. & propte
rea dicit in psalmis dauid. spiritus domini repleuit orbē ter
rarum. spiritus inquit domini non corpus domini. & iohan
nes in euangelio spiritus est deus phylosophi deum purū
actū dicunt esse principium omnium rerum. nature omnino
simplicis. & eterne. q̃ si corporeus esset. esset cōpositus ex
elementis. aut alia materia. & posterior suis partibus. neq;

simplex. neq; purus. neq; origo rerū. & creaturas hēret se
iplo excellentiores angelos nobiliora sunt enī spiritualia
quā corporea. quod est opīari absurdū ne dicamus asserere
nec simul stare pōt ut causa causarū sit deus sicut phylosos
phi uolunt. & recte uolūt & cōpositus inueniat. esset enī ab
alio cōpositus & illū nos potius diceremus deū. q̄ cōposu
illet. nō est igit corporeus deus. q̄a cōpositus nō est. nec
mouemur q̄a in sacris litteris. & caput & manus. & pedes
& oculi. & digiti. & cor. & uterus. & h̄mōi attribuant deo
unū enim spūs sanctus qui loquit̄ in scripturis uocabulis. q̄
sunt in usu per similitudinem quandā sicut dicit ezechiel ex
persona dei. ego uisionē multiplicauī eis & in manib⁹ pro
phetarū assimilatus sum eis. est enim naturale hōi per sensi
bilia ad intelligibilia puenire. & oīs n̄ra cognitio a sensu ca
pit exordiū. atq; idcirco spiritualia nobis in sacris codicib⁹
b⁹ sub metaphora corporaliū exhibent. atq; ita fit ut etiaz
rudes aliqd capiāt. qui aliqd essent diuine sapientie minus
ydonei auditores. dixit preterea tuus machumetes omniū
peccatorū cām esse deū. & exclamās. hīs uerbis uris. o de
us qbus uis bonā qb⁹ uis malā uia pbes. nos mortale pec
catū. auersionē quandā esse dicim⁹ ab ultimo fine. nec possi
bile censem⁹ deū q̄ ultimus finis est uoluntatē cuiuspiam
a se auertere. eēt enī sibiip̄i cōtrarius & si de⁹ oīa diligit q̄
cūq; fecit ut est illud sapiētie. diligis oīa q̄ sunt. & nihil odi
sti eorū que fecisti quō cōsentaneus est. ut peccati cā sit ipse
deus cui dixit in psalmis dauid. odisti oēs q̄ operant̄ iniqui
tatē & in ecclesiastico legim⁹ oē detrimentū erroris odit
deus. cōtraria sunt amor & odiū. audi ulterius intollerebilez
tue legis errorē. si uobis ingr aduersa incūbūt. incubuerūt
& ceteris. sunt enim isti dies casus atq; fortune. negat diuī

nam prouidentiam curare mortalia. nos de diuina sapien-
tia dicimus q̄ attingit a fine usq; ad finem fortiter. & dis-
ponit omnia suauiter. nec summe dei bonitati cōuenit ea ne-
gligere que creauit propter quod inquit apud marbenz do-
min⁹. omnes capilli capitis uestri numerati sunt. addit ma-
chumeres āgelos creatos ex flāma ignis. & peccare & mor-
tuos esse. nos cum propheta dicimus q̄ deus fecit angelos
suos spiritus. & creauit eos ex nihilo & philosophos nobis
cum sentientes habemus. qui omnes angelos quos uocāt
intelligentias incorporeas esse dixerunt. nec peccatū in an-
gelis reperiri posse censem⁹. qui deum in essentia uidentē
omnia uident. & omnia intelligunt ad suam perfectionem
necessaria. nec est in eis ignorantia peccati mater. nec subie-
ctam corruptioni naturam angelicam arbitramur in qua
non est materia que separari possit a forma. sed ipsa forma
per se subsistit incorruptibilis & immortalis origenes pre-
clari & excellenti ingenii uiri sicut multa exant preclarissi-
ma opera. ita & nonnulli errores peruersissimi reperiuntur
inter quos unus ille est qui demones per dei misericordiaz
liberandos esse aliquando a penis asserit. hunc secutus est
machumeres qui saluandos per alcoranum malos anges-
los affirmat nos cum ysaya de omnibus damnatis siue ho-
minibus siue angelis unam sententiam habemus q̄ uer mis-
eorum non morietur. & ignis eorum non exstinguetur. Et
saluator in euangelio damnatis in ultimo iudicio ignem e-
ternum reppromittit dyabolo & angelis eius preparatum.
Quid q̄ tuus legis animam humanam portionem asse-
rit anime dei. sic nonnulli phylosophi palam tradiderunt &
manichei securi sunt. Nos humanam animaz ad ymaginē
& similitudinem dei factā dicim⁹ sicut scriptū est in geneſi

Faciamus hominem ad ymaginem & similitudinē nostrā
quod de anima dictū est non de corpore. quod si aīa hoīs
porrio esset dei. esset utiq; deus. nec esset homo nō deus qđ
dicere stultissimū est. cū manifestum sit labi hominis aīam
a bonitate in maliciam. a ueritate in errorem. a gaudio in
tristitiam. a spe in desperationē. quod est a dei substantia
penitus alienum. nec illud uerū est quod in uestra lege tra
ditur. animas hoīm ex materia productas esse omnes esse
runt enim phylosophi ab extrinseco esse homini intellegunt
sed qđ innato sit spiritus uite iussu dei. & theologi rationa
les animas omnes ex nihilo creatas dicunt. & adam cum
factā uidisset feminam. hoc os inquit de ossibus meis. & ca
ro de carne mea nō dixit anima de aīa. & propheta in pla
mis canit. qui finxit sigillatim corda eorū. ponit enī cor p
aīa quia sedes eius in eo est. & deus sibi animarū produc
tionem reseruant propter earū dignitatem. qui per ysaiam
ait. omnem flatum ego feci quod intelligitur de flatu spiri
tuali. qui est rationalis aīa. preterimus qđ celū ex fumo fac
tū dicitis. qđ si uerū esset corruptōi subiaceret. preterimus
qđ solē & lunā equales ab initio uirtutis & luminis rurs p
pheta testat. nos dicimus celū ex nihilo creatū & duo lus
minaria magna fecisse deū ab initio. luminare maius ut p
esset diei. & luminare minus ut pesseret nocti. ad illud transi
mus qđ in uestra lege dulcissimū & saluberrimū esse puta
tis. uxores multas ducere. qđ si deo placuisset creato homi
ni ab initio nō unā rēm sociā prebuisset sed plurimas. nec dix
it deus relinquet homo p̄rem & m̄rem & adhibebit uxoris
bus suis. sed uxori sue dixit. nec amicitia inter uirū & uxo
rem uera esse pōt ubi non est equalitas. cū uir pluribus mis
ceat mulier uero uni rēm adhibeat. cuius est in alias plures

disfractus amor. nec propterea numerus hominū augetur.
quia plures uni nubant femine. nam rotidē uiri priuari con
iugio sine prole decedunt. & preferrim cū mulieres nume
ro pauciores existant. iniqua insup res uidet. & naturali ad
uersa liberrate unius urbis ciuiū alios multiplici matrimo
nio uri. alios in solitudine degere. nec propterea laudanda
consuetudo. q̄ in ueteri lege plerosq; sanctos uiros plurib;
uxoribus fuisse coniunctos legimus. quia nō id ex lege aut
ex uoluptate fecerunt. sed diuina quadā dispensatōne. & ad
sobolez procreandā. que cresceret in cultu dei. tacemus de
diuorrio quod permittit apud uos contra legem euangeli
cā & de adulterio & fornicatōe & alijs scelerib; que licet
anriqua lex detestet. & noua prorsus abhominet apud uos
tñ cōcessa uident. non est q̄ oīa tue legis errata percurra
mus qñ neq; nobis scribēdi neq; tibi legēdi saria est ocii et
tuispe pro tuo ingenio multa intelligis adeo stulta esse. ut
nulla possent ratōne defendi. roga de deo que est hic oīa re
ferunt totū in hoc cōsistit ut xpm ihesuz deū esse credam;
quo cōcessio necesse est eius legi obedire & eius uerbis cre
dere. qui uerax est & mentiri non pōt. in eius lege trinitatē
de qua supra diximus in unitate diuinitatis cōpimus. & in
carnatōem uerbi & pcessionem spūs sancti. & reliqua om
nia que retulimus usq; ad extremū iudiciū q̄ aut xps deus
sit. iam supra oñsum est ex ueteri lege atq; ppberis. licet eri
am ex tua lege mōstrare. que ppberam & sanctū uirū fuisse
xpm asserit. si propheta & sanctus ergo uerax. si uerax
& deus. nam deum seipse testatus est dicens. ego & pater
unū sumus. & qui uidet me uidet & patrem. & si creditis in
deum & in me credere. & alia multa. hmoi per que diuinitas
xpi colligit. & equa cū patre & spiritu scō maiestas. bene ē

igitur ut legem nostram amplectaris que uerax est & saluta-
ris a deo data. & tuam relinquant in qua non ueritas neque sa-
lus homo illam tulit peccatis et ignorantia plenus intellex-
isti quanta adducimus ex ueteri lege testimonia quibus de-
us ostenditur. et homo christus ihesus et pro nostra salute suppli-
cio crucis affectus audiuit sacras sancti euangelii attri-
tiones. et ipsius christi uoces quod tua lex sanctum habet. quid igitur
obstat baptismo. quis prohibet aquam. quid moraris ingre-
dere. iam tandem salutis iter cum precellentibus uiris & mag-
nis imperatoribus ad eternam salutem sub christo peruenies. dixi-
mus de constantino seniore et philippo qui rem publicam
tenentes in christum credidere. post constantinum creati cesares
idem iter secuti sunt. et in fide nostra morierunt. excepto iu-
liano apostata qui ex monacho cesar factus transiit ad ido-
la. que uitam laxiorem promittebant. sed ille in bello parti-
co penas dedit. & sagitta confossus in incertum missa. co-
actus est cadere dicere uicisti galle. sic enim per eorum meliorem uoca-
bat christum. fuerunt et alii scismatici et heretici qui et christiano nomine
non tamen recta incesseuerunt uia. imperatores christiani nullo errore
poluti inuenti sunt. iouinianus. gracianus. iustinianus uale-
rianus. iustinus. duo theodosii. archadius. honorius. ka-
rolus. magnus. ludouicus. et plures franci & theotonicus.
tres ottones benitici aliquod. & non pauci sub aliis nominibus.
preterimus alios reges fama claros. qui uel in gallia uel
in hispania uel in anglia uel in aliis prouinciis christianis sa-
cris iniciati fuerunt. et in domino mortui ad uitam credunt migra-
uisse beatam cum his non est. cur te pudeat christi iugum subire.
et sub eo regnare. per quem reges regnant. et legum conditores. in-
sta decernunt. multos inuenies reges qui te collentem christum ho-
norabunt. & si enim aliquando horrebant reges christi nomen et propter

ter ydola christianos psequerant. postea tamē ppter xpm
ydola delerunt. honesta hec societas est cū qua te uocam⁹
in uiam ueritatis. & pacis. illa nihil dignitatis habet cum
qua te tua lex in deuia rapit. nam preter orthonianorum fa
miliam de qua natus es & illustres progenitores tuos. q̄s
est qui magnopere laudari inter sarracenos queat. coleba
tur saldanus quidā. & aliqui paucinomē habent. que res
memoria dignas gessere. at christianorū excellentissima no
mina omnes hystorias impleuerunt. noti sunt in seria. & in
egypto. & in asia. gotfridus. baldinus. bohamundus. rans
credus. conradus. phylippus & alii admodū multi qui ab
extremis galliarum & germanie finibus cum ingentibus
copiis ierosolimā petiere. iterq; sibi per medios hostes fer
ro parauere. hos tibi comites damus. cum hiis te xpo iun
gere cupim⁹. honestiores hii socii sunt q̄ egiptiū effeminari
aut inbelles arabes tua origo sicut accepimus. scithica est
int̄ scithas multos fuisse uiros in armis claros memorie tra
ditur qui uectigalem asiā pluribus seculis tenuerunt & egi
cios ultra paludes eiecerunt. non sunt cōperandi aut egiptiū
aut arabes. scitico generi non est forti & ignaro equa socie
tas. mirandū est cū potuisse suis festinationib⁹ arabes. ut au
daces & prestantes scithas in suaz societate adduxerūt. quid
societatem. nō est hec societas seruitus est. q̄n eorū legi sub
iectus es. que utinam lex esset & non deceptio ac prestigium
conformior tibi cum christianis societas erit. Fortibus uis
ris facile ammittantur fortes. uirtus uirtuti placet. Pulchra
& stabilia sunt inter equales consortia. si eadem religio est
idemq; cultus dei. Age igitur accipe christianos socios. ac
cipe fidem & baptismum qui te hic in terris faciet magnus
quoad uixeris & post Obitum in Celo Beatum reddet.

Audisti promissa euangelica. et quomodo cuncta que diximus ueteris legis auctoritate probant. sed times ne te decipiamus. recordaris tue legislatoris. qui asserit legem & prophetas a iudeis euangelium a christianis esse corruptum tunc de ueritate uel noui testamenti uel ueteris remansisse quantum alcorano. continet. exploratum id forsitan arbitraris & uerum esse atque idcirco testimoniis nostris non adhibes fidem. nec baptizari audes. aut in christum credere. utinam tam bonus fuisset tuus legifer quam callidus. tam uerax quam uersutus. tam iustus quam iniquus. tota est artificiosa et fraudulenta lex eius. nam qui diuinum sibi abesse auxilium non ignorabat ad humanas confugit astutias. cupiebat leges edare que sibi nomen daret. femina que etiam per flagicia exoptabat. ut nero stratus ille qui diane ephesie templum incendit. et animaduertens antiquam & nouam legem quamuis honesta esset duram tamen uulgo uideri et seruata difficile suam in se edidit que uoluptatem humano generi amicam permetteret sic enim facile fieri posse existimauit. ut innumerales populi in suas traditiones concederent. nam gentiles quamuis laxiori legi tenerent quam christiani continentiam tamen et modestiam et frugalitatem commendabant. et philosophis auscultabant uirtutis amatoribus neque finebant suos ciues corrumpi uiciis aut uoluptate marcescere. creuit igitur secta sarracenorum licentia uiciorum. placuit uxores ducere quot maluerant. easdemque dimittere. cum displicere cepissent. habere concubinas quamplures et omne libidinis genus posse peruiui. indulgere uentri cuncta que uelle et optare preter uinum et uniuersis immergi uoluptatibus. et si enim aliqua ieiunia in lege tua precipiunt id etiam ad irritandam uoluptatem factum est. nam sarraceni die ieiunantes. nocte quam longa est epulantur et bibunt

Nec aliam ob causaz uini usus interdictus est nisi quia no
ceret in ardenti terra qualis est arabia. & maior est in fri
gidis uoluptas poculis. hoc unum ergo in machumeris in
uentum fuit ut legem propagaret suam. ea precipiens que
grata essent auditoribus. & maxime plebibus que iumentis
similes existunt. nec se fellit eum opinio in hac parte placu
it noua lex. & breui tempore ita coaluit. ut in multis popu
lis gentibus ac linguis reciperetur. cuius fundamēta in uo
luptate iacta fuerunt. verum sicut agricola non prudens.
postquam uineam plantauit fossam circumducit & sepe m
ne destruat a feris. ita & machumeres suam legem cōser
uare ac munire statuit animaduertit homo sagax ductus
modis suum dogma conuelli posse atq; confundi. auctoriz
tare. s. & ratione. atq; aduersus hec duo que poterant inue
niri remedia non neglexit. auctoritati apposuit. q; paulo an
te rerulimus antiq; . s. & nouā legem deprauatam esse. nec
quicq; ueri restare nisi quod alcoranus haberet. rationi ar
ma obiecit iubens ne quispiam de sua lege disputaret. ne
ue rationem quereret in eum qui contra niteretur ferro uin
dicandum esse. atq; huiusmodi uallo suam legem callidus
ueterator cōmuniuit. sed non est hic ad amantius murus.
neq; ferreus. neq; ex uino lapide. fragilis materia est creta
& luto munita domus. facile opugnabitur neq; resistit res
lis nostris. facile ruunt edificia in arena fundata. aggredi
amur hec telis tue legis munimenta corruptionem in pris
mis sacrarum litterarum obicitis hoc ei probandus fuerat
que factum asserit satis nobis erat negare factum. liber te
cum aliter agere. & apertam tue legislatoris columpiam
ostendere. lex iudaica quam moyses & prophete tradide
runt anteq; machumeres nasceret pluribus seculis scripta

fuit. & multis in locis promulgata. & in alienas translata
linguas. nec fuit unus interpretis sed plurimi. rogante prolo
meo phyladelobo septuaginta presbiteri legem interpreta
ti sunt & consona dixerunt. Aquila etiam & Theodocion.
& simacus & alii uetus testamentum traduxerunt. facta est
antiqua lex & greca et latina multis etatibus anteq̃ tua p
mulgaretur. implete sunt omēs bibliotece moysaica & alio
rum prophetarum traditione. alexandrie. Rome. athenis.
carthagine. siracufis. toleri. lugdūi & in omnibus locis que
in signia essent. siue apud grecos siue apud latinos uetus te
stamentum ex hebraica ueritate traductum. & habebatur
& publice legebatur. quis ille iudeus tam potens fuit. q̃ cor
rumpere legem ubiq̃ gentium potuit. nondum natus erat
christus cum septuaginta interpretum editio facta est. quo
tempore nulla erat causa corrumpende legis cum nulla es
set cū christianis nondū natis de lege contentio. nec prop
ter alios oportebat legi aliquid detrabere qui legem non
acceperant. nec propter se qui talez acceperant & laudabāt
si qua corruptio interuenit in ea potuit interuenire que apō
hebreos remansit non in ea que inter latinos & grecos di
uulgata est. & per infinitas diffusa prouincias. q̃ q̃ nec in
daica corrupta est. que usq̃ in hanc diem cum greca & la
tina traditione concordat difficilis ac pene impossibilis fu
isset corruptio in tot manibus. machumete leue fuit unum
codicem corrumpere. & illū tamq̃ uerū hīs tradere. qui si
bi ab initio crediderunt q̃ si multi sunt hodie apud uos co
dices unius continentie nō tamen idcirco ueritas in eis est
ab uno enim qui falsus erat emanantes. omnes falsitatem
continent. q̃ n̄ defluunt ex amaro fonte dulces riuoli que
rimus ex te magne princeps. si te iudice. duo rationum co

dices afferantur. quorum alter ex altero transcriptus exis-
tat & in eo de quo est facta transcriptio sempronius mille
debere talenta scriptus est. in exemplari duo milia cui pos-
tius fide dabis. aut non exemplo magis q̃ exemplato. he-
brei parentes antique legis existunt & apud eos exempla
legis habentur apud alios exemplaria. rursus ex te queris
mus. quatuor inueniuntur rationum libri apud quatuor ne-
gociatores Scium. Gayum. Titium. & Sempronium. in eo
quem sempronius producit. creditor ipse lucii in centum ta-
lentis scriptus inuenitur. in aliis debitor cui credes quid re-
spondebis an non tres libros uni prefers. certe non dubita-
bis preferre si ita iudicas soluta questio est. quatuor libri
habent uetus testamentum unus est hebreorum. alter gen-
tilium. & tertius christianorum. ultimus sarracenorum. ga-
ceteris discrepat. mendax enim est nam reliqui conformes
inueniuntur. nam & greci que gentiles erant ante christi ad-
uentum & latini ante machumerem. uetus testamentum nō
alio modo habuerunt q̃ nos hodie habemus. hoc fortasse
infedari posses. quia nō reperiuntur hodie gentiles. qui bi-
bliothecas habeant ueteres. sed interroga iudeos. inuenis
es uera esse que dicimus & adhuc extat iosephus hebreus.
qui translationem antique legis in manu prolomei que no-
minauimus emanarūt que usq; in hāc diem perseverāt. &
hebraice ueritati concordant. stulta est igit machumeris fi-
ctio. & turpis inuētio nec q̃q̃ habet uerisimile. nec tā cōfu-
sione q̃ irrisione digna ē quod dicim⁹ de ueteri testō idē
licet de nouo intueri. q̃ nec ab uno scriptū ē. nec in una lig-
ua nec in uno loco nec in uno r̃pe & tñ una snia ē & unica cō-
cordia q̃ greci hēnt. & latini. & hebrei. & siri. armēi & omēs
barbari xp̃j colētes q̃uis h̃rici aliq̃ ad tuēdos errorē suos

corrumperenonnullos codices ausi fuerunt Quid ages
quid dices? cui fidem adhibebis? an soli sarraceno? an lari
no? an greco? an hebraico. multo antiquior est christiana
lex q̄ sarracena. misit chistus aduac in terra existens dis
cipulos suos in orbez ut predicarent euangelium omni cre
ature. audita est in omni terra euangelii tua sicut scriptum
est. in omnem terram exiuit sonus eorum. & in fines orbis
terre uerba eorum. vulgata est & recepta lex chrisi per ro
tum romanuz imperium. priusq̄ tuus legifer prodiret in lu
cem. & idem euangelium quod nunc habemus omnes gen
tes suscepere. nec fuit maioribus nostris aut facultas cor
rumpendi rem a deo uulgaram aut necessitas. cum non esset
machinantes. cum quo de fide contenderent. corruptio ei
necessaria fuit qui nouam lege edere uoluit ueteri & noue
contrariam. nec dubius faciet iustus iudex quin christiano
maior fides adhibenda sit de christi lege quam sarraceno
ipse enim conseruator est sue legis & manet in traditione
patrū. sarracenus ab ea recessit & inuentiones sequitur no
uas quas sui maiores ignorauerunt euangelia apud nos
quatuor recepta sunt. que summa diligentia uigenti studio
& acri discussione sancti patres in generalibus conciliis nō
prius amplexi sunt q̄ esse uerissima multis modis recogno
uerunt. non est igitur q̄ tuus legifer de corruptione sacra
rum litterarum possit obicere. de ciuitate domini que est ec
clesia inquit in psalmis dauid. fundauit eam deus in eternū
non esset fundata in eternum ecclesia si fundamentum eius
quod est euangelium uiolari aut corrumpi potuisset. nec ue
rum fuisset quod ait propheta baruch. loquens de lege dei
lex que est in eternum. nec illud stare quod dicitur. in eter
num permanet uerbum tuum. & in seculum seculi ueritas

tua nec ysaias uera fuisset de christo locutus dicens super
solium dauid & super regnum eius sedebit ut confirmet et
corrobores illud in iudicio & iustitia usq; in sempiternum
nos gabrieli angelo credimus. qui de christo marie uirgi
ni sic ait. dabit illi dominus deus sedem dauid patris eius
& regnabit in domo iacob in eternum. quomodo regnat chri
stus in domo dauid nisi per fidem. quomodo per fidem nisi
per euangelium in eternum. quomodo per euangelium in e
ternum si corruptum est euangelium mendax lingua falsa
calumpnia. ego uobiscum sum inquit dominus usq; ad con
sumationem seculi. & Osee prophete uerba ad ecclesiam
conferuntur. sponsabo te mihi in fide usq; in sempiternum
& ad petrum uicarium suum inquit saluator. tu es petrus
& super hanc petram edificabo ecclesiam meam. & porte
infernus non preualebunt aduersus eam. & iterum rogaui p
re petre ut non deficiat fides tua. preualuissent porte inferi
& defecisset fides petri. si falsum esset euangelium quod se
quimur. sed manet fides magni pastoris in ecclesia roma
na que nunq; inuenta est errasse neq; errabit in eternum. ma
gistra est enim. & mater omnium fidelium & disciplina ue
ricatis. caue machumetes caue magne princeps ne sequas
ris errorem prophirii seculi. qui tue legi consona dixit. is ex
christianissimis ad ydola transiens ait se deos consuluisse
quid de christo sentirent. & illos respondisse bonum uirum
fuisse christum. sed peccasse discipulos eius qui diuinitate
ei attribuerant quam sibi ipse nunq; erogasset hoc deorum
testimonium est id est ydoloru que tu demonia esse non du
bites. an non intelligis fraudem. an non uides tui legiferi &
demonum esse unum argumentum unam collusionem. una
fallacia. & xpo dyabolū inuidere eiusq; glorie & maiestati

derrobere. cuius consilio atq; suasu tua lex edita est euāge
lice atq; moſayce cōtraria. dices pari mō xp̄ianam legem
moſayce aduerſari. nam que iuſſit moſes plurima uetat ⁊
permittēs que ille uetuit. nescis antique legis archa. ua. que
diu grauida fuit. nouam in utero gerens. & cū ſtatu rū di
uino conſilio tempus uenit. eam peperit. uidit ieremias per
ſp̄m legem hanc nouam cum ait ecce dies ueniunt dicit do
minus. & feriā domui iſrahel. & domui iuda fedus nouuz
non ſecundū pactū quod pepigi cū patribus eoz. ſed hoc
erit pactū quod feriā cum domo iſrahel. poſt dies illos dī
dominus dabo legem meam in uiſceribus eorum. ⁊ in cor
de eorum ſcribā eam. & ero eis in deū. nouuz fedus inquit
quia baptizamus circūciſioni ſucceſſit. ⁊ legem meaz inge
ſcribā in corde eorū quia uetus lex in tabulis lapideis ſcrip
ta fuit noua per caritatem in corde hōiūm radicata. & ero
eis in deū. quia noue legis auctor ⁊ promulgator chriſtus
deus & homo eſt. antiqua per moſen innormit tantum ho
minem. & adueniente perfecto euacuatum eſt imperfectū
nec amplius in prepucio nobiſcum deus ſed in corde paſci
tur dicente apoſtolo. ſi circūcidimini nihil prodeſt uobis.
nec ulterius ceremonie legis habent locū. uenit enī ille de q̄
loquit in deutronomio moſes ppheta. de gēte tua ſuscita
bit tibi deus. ipſam ſicut me audies & ſubdiſ. ponā uerba
mea in ore ei⁹ loquetq; ad eos oīa uerba que precepo illi.
de xp̄o hec ppheta eſt q̄ locut⁹ eſt ex ore dei quod uerum
erat os ſuū. in cuius aduentu legalia & ceremonie erāt. ſic
apud matheū ſcriptū eſt. lex & pphete uſq; ad iohannē. ſa
cra mētra enī que ueteres ⁊ pphete obſeruabāt adnūciariua
erāt uēturi xp̄i que in eius aduētū plera ceſſauerūt. ⁊ alia
inſtituta ſunt uirtute maiora ueritate meliora. actu facilio

ra numero pauciora. ⁊ sicut sacerdotiū mutatū est sub cui⁹
administratōe lex erat ita ⁊ legē mutari oportuit. n̄ est igit
aduersa ueteri. noua lex que in eius uentre conclusa erat. et
adueniēte xpo ⁊ euāgelii luce clarescere patefacta circūci
sioni ⁊ aliis ceremoniis antiquis obseruatis sicut prefini
tū erat finē imposuit. est autē xpiana lex rāto dignior q̄ iu
daica. quāto nobilius est oraculū dei q̄ hoīs. cognoscis iā
nisi fallimur ueritatē ⁊ maiestātē nr̄e legis. nec utilitatē ig
noras. incipisq; de tua diffidere. ⁊ ardes desiderio disputā
di uellesq; latius cuncta discutere. sed obstat legifer tu⁹ ⁊
ingrere uerū phibet. ⁊ incriminat ⁊ clamat. nō est mea lex
que disputatōi subiciēda sit. caue ne qd loquaris arma sunt
in manu tua dū mihi credis multū imperii adeptus es q nō
audiūt meā uocē gladio cōterēdi sunt ensis mee legis dig
nitatē tuē. in arabia ortus ei⁹ fuit ex paruo p̄cipio quan
tū creuerit uidēs egyptū adieci mee legi ⁊ siriā ⁊ melopo
tamiā ⁊ libiā ⁊ indiā ⁊ mauritaniā. ⁊ ptem hispanie ⁊ di
uitē asiā ⁊ doctā greciā et fortē traciā ⁊ nobilē macedoniā
sunt ⁊ aliē q̄ plurime regiōes sub ip̄erio mee legis que ar
mis nō uerbis quesite sunt. muliebre est vba uerbis refelle
uiri ferro decēcāt si nō fuisset uera mea lex nō dedissent su
peri impio nr̄o. nec nō dñationi nostre tātos successus atq;
prosperitates. amat nos deus ⁊ legis odorē sentiens. gra
tulat. ⁊ sternit iter uictoriis nostris. scis q̄ feliciter sepe
in hostes pugnauisti ⁊ modo in ponto ⁊ sepe in grecia. heu
fili quid cogitas. quid moliris. tot triumphis sub mea lege
illustratus xpm sequeris cuius cultores strauisti totiens et
in ritionē usq; cecidisti. caue ne meā linquēs legē relinqua
ris a deo. credim⁹ his te vbi nō paz commoueri ⁊ ali
quē inesse in tua mente timorem. s; audi q̄ inanis est timor

Omnis qui maluz facit inquit in euangelio ueritas odit lu-
cem. fures noctu domos perfodiunt & in obscuro adulteri
laritant. non adhibent testes qui peccant. nolunt deprehen-
di mendaces. cum hiis sentit tuus legifer. ueretur ne dispu-
tando sue legis uanitates innotescant. ueretur ne pudenda
sua deregantur. prohibet disceptari uerbis. armis defendi
suam legem iubet. nec alium iudicem q̃ ferz̃ deposcit. mul-
tumq̃ gloriaf de sue legis incremento. diximus cur creue-
rit. plebes uoluptas allexit. neq̃ inficiamur multas tue gen-
ris uictorias paruas. & ingenia confecta bella. & tu ipse
in preliis clarus euasisti uicisti hostes non paucos. & trium-
phasti sepe. fuisti ramen etiam aliquando uictus. parua cri-
stianorum manus tuas ingentes copias. ut ante diximus a-
puad confluentes sanum & danubium paucis ante annis de-
leuit non milites ueterani. non duces in bellis ante probari
non uiri nobiles armis potentes & equis. sed pauci cruce fi-
gnati ex agris collecti inermes & nudi. fide tamen armati
ferro fulgentes. & auro tuos fuderunt exercitus. q̃ si uics-
toria ueritatem legis ostendit hoc uno prelio satis admo-
uebare in quo multi fugerunt paucos tue uictorie nichil
miraculi habent. ad quas nunquaz sine grandi tuorum pre-
rogatiua uentum est. sed quid agimus non hiis argumen-
tationibus stat recta fides. uici. fudi dostes. imperium tes-
neo. si sic licet arguere. uera fuit sub Alexandro magno.
tot uictoriis illustrato. et sub eius successoribus religio. qui
& in grecia. & in asia. & in siria. & in egypto. & in libia
& in perfide. & in scirbia. & in indis regnauere. imperio per
arma quesito. uera etiam Romanorum fides usq̃ ad pri-
orem constantinum. qui orbem sibi ferro subicerunt & om-
nes domare quas adiere gentes. scimus ramen & alexan

drum & eius heredes & Romanos. & qui sub eis erant.
iudeis exceptis ydola coluisse. Alii iouem. alii marrem. a
lii mercurium. alii solem & lunam & alia sydera. multi eri
am ut egyptii animalia bruta colebant. quis nescit inquit.
unus ex poetis. uoluit bithume qualia de mēa egyptus por
renra colat. Crocodilon adorat. & quod stultius fuit. & al
lium & porros & cepe inter numina posuerunt. Preclare
tamen egyptiorum uictorie memorantur. sicut de osiridi
prodictum est qui uictum peragrauit orbem. ergo & deus
egyptiorum recipiemus & ueram eorum religionem face
bimur quia uicerunt. non sic ratio suader. neq; sic iudei sen
sere qui uicti ab asiriis & ab antibiocho. & a Romanis. &
in seruitutem duci non tamen uictorum leges de diis acce
perunt. sed uicti & angariati & mille modis oppressi in sua
lege manserunt. nec nos christiani cum prelio superamur.
aut aliis calamitatibus affligimur legem nostram aut res
linquimus. aut accusamus. sed arbitramur pium deum nos
tanquam filios propter peccata. que comitimus uerbera
re. quia non paremus euangelio non seruamus legem nos
stram. neq; manemus in traditionem sanctorum patrum. s;
uicti fragilitate aberramus & labimur ut homines. ipse ue
re lapsos corrigit & plagis multis nostras iniquitates emē
dat. cognoscimus errata nostra & considerantes que feci
mus minorem esse penam q̄ delictum non ignoramus. Si
cadimus in bello si amittimus regnum si iugo seruitutis op
primimur dicimus cum danielle propheta deum esse in celo
qui reuelat misteria mutat tempora & transfert regna ut
uniuersi cognoscant q̄ dominatur in excelsis in regno ho
minum. & cui uoluerit dabit illud. nouimus deum & iudeos
& christianos posse cum uelit & uoluisse aliquando alterius

secte hominibus subicere propter offensas populi. qui enim
ad iracundiam prouocauit. sed conuersi ad deum non de-
speramus misericordiam consequi quoniam quis enim irascitur de-
us ut inquit propheta non tamen obliuiscitur misereri. Pi-
us est & benignus nec deserit clamantes ad se absit autem
ut propter uictoriam meliorem. esse credamus religionem
uictorum. sic enim fatendum esset omnes qui uicerunt be-
breos melius de deo sensisse quam ipsi uicti. quod neque tu dice-
res neque tuus legifer. qui defensionem suam traditionis in armis
collocat. et omne genus ratiocinationis effugit. maximum inigra-
tis indicium non sic beatus petrus qui donatus a christo domino ce-
lestis regni clauibus & pastor constitutus gregis christia-
ni paratum se ait rationem omnibus reddere de ea que erat
in ea fide nec aliter suos auditores edocuit & beatus lau-
rentius martir. mea uox inquit obscurus non habet sed om-
nia in luce clarescunt. & in euangelio non probat dominus
eum qui lucernam accendit. & sub modio ponit sed super
candelabrum eam esse uult. ut luceat omnibus qui sunt in domo
& predicari uerba sua super terra iubet & de se ipso dixit.
ego palam locutus sum mundo. deceptores & pseudo pro-
phete in angulis predicant et uolunt occulta esse que dicta
sed iuramenta racurnitatis exigunt. sicut rome accidit in-
biis qui bacchanaria celebrant. in occulto enim deo suo sa-
crificantes nullum flagitium libidinis omittunt. quod si alia
non essent aduersus tuam legem iudicia. hoc unum suffice-
re potuit. quia prohibuit eius lator in disputationem uenire
sciebat non equa esse neque uera que tradiderat. uidebat ue-
terem & nouam legem contra se stare intuebatur philosopho-
rum accuratissimas rationes sibi aduersas esse. nec sperauit
in ceru hominum aut in scholis uirorum excellentium sua delirium

ta posse defendi. animaduertit homo sagax & ingeniosus
in malo gentiles qui deos colebant dampnatos esse & iam
prope modum exterminatos. nec iudeis locum esse quorū
lex trāslata esset cum sacerdocio ad christianos. cumq; sta-
tuisset nouā legem idemq; sibi nomen daret sperauit quod
modo euenit. irarum deum christianis qui sine legis man-
data transgrediebantur aduersus transgressores uictoriaz
concessurum. atq; idcirco sue legis defensionem in armis
collocauit. quam alioquin hominibus gratam propter li-
centiam uoluptatum non ambigebat dyaboli hoc fuit in-
uentum antiquus hanc uiam sue nequitię serpens excogi-
tauit qui cum uidisset se se procul eici & christiana religio-
ne augescere ydola deleri nec amplius deorum multitudi-
ni locum esse. sed unum tantum deum adorari cum patre &
spiritu sancto iesum christum heradio imperante machus-
meris spiritum excitauit cumq; sibi ministrum elegit homi-
nem ritu prius ydolatram fortuna pauperem mente super-
bum natione arabem. qui concilio usus quorundam iudeo-
rum & christianorum peruersorum inter quos fuit sergius
spiritu ambitionis inflatus. legem tertiam edidit ex ueteri
& noua conflata multis ineptiis extrinsecus adiectis le-
gem diximus. quia ipse legem uocat nos blasphemiam re-
ctius appellamus. fugasti frontem auertisti oculos borru-
isti turbatus es subiratus es dum hec dicimus. at si uerita-
tis amicus es audiēda est ueritas. neq; tuus legifer si tibi
amicus est ueritatē interdiceret. que tanto magis amica est.
quanto salubrior & humani ab ipsa natura conuenientior.
audi uerū & discē quō sit appellanda lex. legem dicunt esse
phylosophi q̄ ratioe precipit. et sunt qui nil aliud legem af-
firmant q̄ rectā rōem. a diuino numine ductā. q̄quid igit

rōni aduersum est legis noīe caret. at tuus legifer rōinari
de sua lege pphibet et solū arma illi suffragari uult. non est
igī dicenda lex. nisi ex illis quaz cōditores apud ysaiam
dñs maledicit. docet nos dauid cognoscere legē dñi. dum
ea que ppria sunt exponit. attende et uidebis an machume
rea lex de celo sit et a numīe tracta diuino an aliunde. Lex
dñi inquit ppheta immaculata cōuertens aīas testimoniū
dñi fidele sapientiam prestās puīlis. immaculata est lex dñi
ga mala queq; excludit neq; libidinē neq; turpitudinē ullā
admittit. sic apud eundē pphetā eloga dñi casta dicunt et
apud iob legis nō inuenieris in ore meo iniquitatē. nec in fan
cibus meis stulticia personabit. & apostolus lex scā inq; et
mādatū scī et iustū et bonū. at quō machumerbea lex ima
culata que stupra et adulteria et om̄s libidīnūz maculas ac
feditares admittit. dices ga ieiunia q̄daz pcepit et orōnes
et elemosinas. nō dānamus hoc absit ut ea mala dicamus. in
uentorem eorum Machumerem esse negamus absq; ma
chumete sciehamus hec esse bona. ieiunauit belias. ieiuna
uit Christus. orare & frangere esurienti panem suum &
egenos & uagos in domūz ducere multo antiquius est q̄
tue legis inuentum. multi nos legislatores ad opera piera
tis inuitarunt. Verum adulterari. fornicari. seruire uentri.
et in scēno uoluptatum iacere solus tuus legifer inter bona
collocat. Solus Machumeres est qui turpia docet. et fla
gicia precipit q̄uis berethicorum more ut facilius decipi
at bona simul et mala commiscet. At lex que domini dici
tur. ut inquit propheta animas conuertit quo conuertit ad
deū. conuertit ad suū creatorez ad summū bonū ad ultimū
finē. at lex machumerea nō conuertit ad deū s; auertit ab eo.

Dicit enim dominus deus estote sancti q̃a ego sanctus sum
machumetres uxores inquit ducite & cōcubinas quor plas
cet. nam ego quadraginta uirorū in meis lumbis uires ha
beo & uxoribus atq; ancillis permisceor plurimis. quid de
testimonio fidei. cum data est moyfi lex domini in monte
synai. fulgura & coruscationes apparuerunt & signa de ce
lo que testimoniū legi prebuerunt. lex xp̃i miraculis admo
dum multis confirmata est dicente ipso. si opera non fecis
sem in eis que nemo alijs fecit peccatū sc̃z infidelitatis nō
haberēt. & propterea de ueteri que conuertit ad suum crea
torem ad summū bonū & noua lege inquit dauid. testimo
nia tua credibilia facta sunt nimis & in euāgelio luce circa
finem legim⁹. illi profecti predicauerūt ubiq; dño cooperā
te & sermonem confirmante sequentib⁹ signis. at machu
metis legem. que signa. que miracula p̃bant. audiam⁹ euz
non sum missus inquit nisi in uirtute gladii. & qui nō susce
perit meā p̃p̃heriam occidat aut reddat tributū preciz p
infidelitate sua. quid est hoc nūquid manifeste negat se mi
raculorum uirtute carere. & ficta falsaq; esse omnia signa
demonstrat. que tue legis doctores in populis predicāt. nō
habet igitur tua lex testimoniū nisi in armis. sed id non est
fidele ut ante docui⁹. ad ultimum transi am⁹. & quomodo
sapientiā prester paruulis. id est populis tua lex. aīaduerra
mus. sapientia ut antiqui tradiderunt diuinarum & huma
narum rerum scientiam continet estq; admodum sapida &
dulcis. dum amorem diuinitatis mentibus nostris instillat
propter quod inquit psalmigraphus quam dulcia faucib⁹
eloga tua super mel ori meo. tua lex neq; de deo sapit. neq;
de celestibus neq; terrena satis intelligit. que putat superis
cura non esse. magna olim & florida in alexandria phylos

sophorum scola fuit. & multi per siriā & asiā uiri docti
tissimi claruerunt. quorum nomina ad nos usq; peruenērūt
at postq; lex machumerea cursum habuit paucissimi nomi
nātur qui nature archana perscrutari. excellentes euaserint
quia non prestat paruulis sapientiam tuus ppheta. aut tua
lex cuius fundamentū uoluptas est. & tutela gladius inter
nos uero liberalium arrium studia admodum florent legis
publice phylosophia audis in scolis theologia. nullū doc
trine genus pretermittit gignasia litterarū in pluribus ita
lie ciuitatibus clarissima reperiunt nec transalpes in hyspa
nia in gallia in germania in britania collegia desunt uiroz
excellentū. qui sapientiā prstāt paruulis. est enim ingens
xpianorū cura ut indocti erudiant & ueritatē intelligant in
nostra lege. que nunq; mentita est diuinitus cōprehensa ac
legifer tuus non modo mentitur sed leuiter. sed indocte. s; in
prudenter sed insipide mentit. & sibiipso sepe contrarius
est quem admodū sue legis inspector plane intelliget innu
merabiles sunt eius ineptie. & aniles fabule & pueriles nu
ge. de quibus libz hoc loco pauca referre que de ceteris iu
diciū prebeant. exponens machumeres capitulū alcorani
quod dicit filioz israhel in hanc sententiā loquit. sit laus ei
qui seruū suū ab oratorio quod est belcarata ipsa est dom⁹
mesche usq; in oratoriū sancte domus iherusalez nocte una
transtulit circa quā benediximus deum. o uos homines an
dite & intelligite. cum abii a uobis uenit ad me gabriel se
ro post psalmodiam uesperrinam. que ultima est & ait. O
machumeres iubet deus. ut se adeas. cui respondi. & ubi eū
adeam & ait gabriel. ubi ipse est. & iumentum illico addu
cit magnitudine inter asinum & mulū elberabil uocant hu
mane uocis capax. & una non amplius hora inter egi

annorum quinquaginta milium & ait gabriel ascende anis
mal & ito ad sanctam domum ascendere uolentes fugiebat in
mentum. & iussu est stare quia machumetes assensurus es
set nunquam accersitus est inquit. & respondente gabriele ac
cersitum esse non finam addidit nisi pro me deum rogaret ob
tuli preces deo meo pro iumento quod me incedente suauiter
gressu incescit. ponens ungulam pedis anterioris in orizonte
sui uisus & minori spacio quam ictus impletur oculi. ad sanctam
tam domum perueni comes aderat gabriel. qui duxit me ad
terram sanctam domum in iherusalem & uicinam rupem dixitque
descende quoniam ex rupe ad celum ascendes. & colligato illic iu
mento portauit me humeris suis in celum. Et cum applicuisset
mus ad celum mundi & ad portam eius pulsauit gabriel. &
quesitum est quis esset. & respondit gabriel ego sum. & iterum
querenti quis tecum adest respondit machumetes. & subdi
dit ianitor. nunquid uocatus. Et ait gabriel uocatus & ap
erta est porta. & uidi angelos & bis genua flectens orauit pro
eis. Et accepit me rursus gabriel. et uexit ad secundum celum
et fuit distantia inter celum et celum quantum est inter quingen
torum annorum. et sicut in primo celo ita in hoc celo pulsatur ex
itit. et rursus pari sollemnitate ad septimum usque celum pro
cedit. equam celorum distantiam ponens & ait. in. vii. celo uidisse se
angelorum populum et longitudinem angeli cuiusque instar mundi
fuisse et aliquorum mille uicibus extensorem et inter eos
unum inuenisse cui septies centena mille milia essent capita
et in quolibet capite totidem ora. Et in quolibet ore lingue
totidem. que septingenis mille milibus ydeomantibus lauda
bant deum. et rursus alterum angelum ostendisse qui fletet.
et quesuisse causam fletus. et cum ille dixisset culpas esse ora
ur pro eo. & tunc commendabat me gabriel alii angelo & ille alij

donec fui in conspectu dei. ⁊ tribunali eius adbesi terigirꝫ
me manu sua deus inter humeros ⁊ frigiditas manus eis
us puenit usqꝫ ad medullas dorsi mei. hiis nugis atqꝫ de
liramentis implet machumeres aures populi. sed audias
mus alteram fabulam in libro. cui titulus est de doctrina
machumeris. duo angeli nominantur arathes ⁊ narathes
quos ille asserit iussu dei in terram descendisse. ut genus hu
manum regerent atqꝫ instruerent tribus mandatis accep
tis. primum ne quenqꝫ occiderent. alterum ne quid iniuste
decernerent. tertium ne uinum biberent. cum aliqꝫ diu rex is
sens. ⁊ iam ex toto orbe ad eos iudicia deuoluerentur mu
lier quedam decenti forma. ⁊ omniū pulcherrima. aduer
sus maritum suum causam habens iudicium ab eis petiri.
atqꝫ ut fauentes haberet iudices. ut apud se prandium ha
beant multis precibus inuitat. non abnuunt angeli. parat
splendidum conuiuium. epulas ⁊ pocula mulier ipsa mini
strat. apponuntur fercula multiplicia. ⁊ cum hiis uinum. qꝫ
cum angeli recusarent instante sepius muliere. ⁊ multas ob
iciente blandicias tandem biberunt ⁊ inebriari uino inhos
pitam incaluerunt. eiusqꝫ cubitum postularunt. spondet mu
lier ea couditione. ut alter eorum ei ascensum in celum ostē
deret. alter descensum. placet condicio illa. ut iter didicit.
mox ascendit in celum. relictis atqꝫ irrisis angelis. quā de
us recognitaꝫ inter sidera collocauit. cui lucifer est nomen
angeli ad iudicium euocauit carbenis ferreis in puteo pro
fundissimo religati sunt usqꝫ in diem iudicii permansuri. cū
elegissent in hac potius uita qꝫ in altera plectri. hec est sapi
entia machumeris qꝫ docet paruulos hec eius theologia.
hec doctrina diuinitus reuelata. mira hominis audacia ne
dicamus stulticiam seu dementiam. quot sunt in hiis fabu

lis deridenda somnia. nō obiurgamus iumentū uerba quā
do ⁊ asinam sacre littere loquutam produunt ⁊ gentiles bo
uem sed quid est q̄ una hora iter quinquaginta milium anno
rum pergitur. metue bec ⁊ diligenter cogita an corpori nō
dum glorificato id possit accidere quo iuit. ubi fuit. quid
circuiuit. nou adhuc celum ascenderat. quibus in locis tan
tum spaciū peragrauit nec iumentū eum tulit. quis tulit eū
inde uenit. quō uenit nil horum dixit quid peccauerat. iū
tum ut precibus egeret. cui non est lex alia nisi nature ⁊ illi
parat. quid hostiarius in celo collocatus rogamine mabu
meris egebat. an non satis felix erat fortasse altius cupie
bat ascendere. tanq̄ non sit illic perfecta hoīm beatiudo.
& regnet adhuc ambicio. distantiam celorum ostendit. &
sperarum quanta sit crassitudo demonstrat. quingentorum
annoꝝ. iter ex celo in celū ponit & parere omniū spīritūdi
nem. quid hoc. quis credat gentiliū fabulis. simile somp
num est aiunt illi dyonisi dorum queudam geometrie sci
entie nobilem in patria senectem diem obiisse. propinquos
funus eius durisse. ad quos pertinebat bere diras. bos con
secutis diebus cum iusta peragerent. inuenisse in sepulchro
eius epistolam dyonisi dori nomine ad superos scriptā que
diceret eum a sepulchro. ad infimam peruenisse terrā. esseq̄
illuc usq̄ quadraginta milia stadiorum. nec defuerunt geo
metre. ut plinius ait qui interpretarentur significare episto
lam a medio terrarum orbe. missā quo deorsum a summo
longissimum esset spaciū. & ibidem pile medium ex quo
consecuta computatio est. que circuius terre. id est totius
pile ambitum ducenta quinquagintaquinq̄ milia stadioꝝ
pronuntiavit. sed armonica ratio. que cogit rerum naturā
sibi ipsum cōgruere eodem plinio teste. addit huic mensure

stadiorum septem milia. heratostenes huiusmodi rerum
solertissimus indagator uniuersum terre ambitum ducentis
torum quinquaginta duorum milium stadiorum prodidit
hipparchus stadiorum paulominus uiginti quinque milia ad
iecit reperiuntur & aliorum sentencie ad modum dissonane neque
in hanc usque diem mortali cuiquam satis exploratam credi
mus terre mensuram. cuius neque septentrionem neque meris
diem uersus cogniti fines sunt. at tuus legifer maiora con
cepit animo qui tamquam celum ascenderit. quingentorum anno
rum itinere distare celum a celo prodidit quam terra esset crassis
tudo speraret. hoc idem asserit rabi moyses hebreus genere
philosophus qui apud philosophos egyptios claruit. At
philosophi quos nostri probant non ita sentiunt. nec prolo
mus alexandrinus astronomorum facile princeps. de crassi
tudine lunaris sperare cum tua lege concordat. in qua iter anno
rum sexaginta nouem et aliquorum mensium ac dierum posuit
milibus passuum uiginti quinque. seu stadiis ducentis pro qua
libet die computatis. Alii uero astronimi qui hec diligenter
indagauerunt speram solis plusquam sexcentis uicibus supera
re lunarem tradiderunt. rursumque maris speram. quam uis sole
altior est et longe maiorem habet ambitum spissitudinem ta
men multis uicibus superari. improbum humane mentis au
sum uerum ita subtili argumentatione comprehensum. ut pu
deat aliquos non credere. plurimi hec incerta respuunt. tunc
legislatori fortasse credendum fuerit. non quia illuc ange
lo bono deferente conscenderit. sed quia cum peruerso ces
ciderit. quod si ac de causa fidem expedit. credimus. alioquin
cum sacra scriptura dicimus celum sursum & terram deor
sum & cor regis inscrutabile est. sed alia percurramus an
gelos se uidisse affirmat eosdemque corporeos. Simundo

maiores angeli sunt. necessarium est aliquos eorum partem
extra mundum esse. at philosophi mundi circumflexu om
nia contineri dicunt neque quicquam exterius esse. tuus legifer
quando aliquid solito plus adbitit. sopori deditus quicquid
somniauit pro uero retulit & omnia sibi licere putauit. quo
errore & angelos corporeos. & peccare & egere uenia.
& se rogasse pro eis dixit. simili somnolentia tacitum se su
per humeros affirmavit manu dei. cuius gelu usque ad dorsi
medullas penetraverit que omnia superius confutata sunt
Quis illud patienter audiat quod angeli dei uino inebriati.
specie mulieris decepti. concubitu eius appecerint. que
iter in celum edocta ad conspectum magni dei peruenit. &
honorifice accepta. inter astra locum obrinuerit. angeli pe
nas dederint. atque idcirco uinum homini interdictum quod
tanti mali causa fuerit. Commemorat hec tuus legifer. &
tamquam ex penu dei recepta hominibus inculcat. uide quod gra
uiter. quod uere. quod perire loquuntur. poetarum figmenta. que
pueris leguntur. inter archana legis inserit. pueri nostri non
sine risu audiunt cum rapte in celum femine referuntur. &
in astra commutate. que maior & minor uisa uocantur. pi
gri circa sarraca poete lucentes. credimus pro tua sapien
tia te iam paruifacere. Atque contemnere tue legis figmen
ta. sed miraris uehementer quod indies aliqui relicto dogma
te christiano ad tuum migrant. & asserentes iniquam lege
nostram amplexi tuam circumciduntur & tuis iniciantur
sacris. & qui trinitatem predicabant. nunc detestantur. &
qui christum cruci affixum colebant & laudabant nunc de
rident. Sunt qui hoc agunt non dubitamus. Sed qui nam
homines sane aut libidinis serui aut ambirionis & quibus
nullus erat locus in nostra lege. sprete a nobis & eieci tamquam

uilia ⁊ inutilia mancipia ad te transiuerunt. nec tamē illos
inexringuibilis conscientie uermis rodet cessat. q̄ si posses
eorū introspicere corda intelligeres proculdubio eos. aut
uice future spem nullam habere aut admodum esse anxios
quia fontem aque uiue reliquerunt christum ibesum. & nes
ciunt quo pacto redeant maius suum peccatū existimantes
q̄ dei misericordiam. sed quid miraris. si ad opes conser
quendas ad uoluptates exhauriendas nonnulli tue legi se
se subiciunt. non est hoc nouum nec dignū admiratione. idē
quoq̄ & sarraceni faciunt. qui sepe ad nos migrant. Illud
est mirabile illud stupendum illud magnopere celebrandū
quod tot milia phylosophorū christiano insignita nomine
sub tuo imperio degunt gratia tributa pendunt. nunc libe
ris priuantur nunc cōiugibus. opprimuntur durissima serui
tute lacerantur. uexantur mille modis. nec tamen christia
ne legi nō renuntiant. q̄ si tuaz. acciperent micus ferrent
imperium. fierent liberi honores & opes sperare possent s̄
malant tollerare seruitutis iugum ⁊ in squalore ac miseria
uiuere. q̄ xpm negare. hoc stupendum est & diuinum op⁹
⁊ quod te precipue mouere debet. non q̄ pauci a nostra le
ge aberrant sed q̄ tam multi in ea perseuerent. & q̄ tanta
fit uel in aduersis constantia miraculum est. facit hoc bo
nitas legis. & securitas eterne uite. quam nemo sapiens p̄
senti uite postposuit. quid tu hic dicas. quid contrahiscere.
aut mutare poteris. uera est christiana lex ex utero recepta
mosayce. ex prophetis ex diuinis oraculis. deus auctor ei
us est. filius dei eaz tradidit. ex ore dei manifestata est. pu
ra est ⁊ nitida. & immaculata & sancta perfecta ex omni
parte nullam habet rugam. nusq̄ deficit. nusq̄ claudicat in
ea que querit inuenit. que petit accipit. & pulsanti aperitur

Ipsa est fons clementie. iustitie culmen pietatis speculum
mansuetudinis & misericordie plena. pro ea martires in-
numerabiles sunt occisi senes. iuvenes. pueri. marrone. vir-
gines. vidue. innupte. puella. crudelia carnificu. non expa-
uere tormenta scientes beatos esse mortuos qui moriuntur
in domino preterimus signa & prodigia que certitudinem
christiane legis ostendant. quis uiros commemorare que-
at ex christiano genere diuini & humani iuris excellentissi-
mos professores uere mundi lumina. scientie fontes. qui us-
q; ad mortem in fide christi perseuerantes. preclara uolu-
mina ediderunt. que tanq; sidera quedam doctrine buma-
nas mentes illustant. & que nam ullo in loco lex est que al-
teru habeat augustinu. alteru iheronimu. alteru ambrosiu
alterum gregorium. & ne grecos pretereamus. que religio
uiru unq; habuit qui origeni coparari posset. quis hic in
plerisq; locis errauit. quis iohanni crisostimo exequabitur
quis magno basilio. quis cirillo. quis eusebio. quis grego-
rio nazanseno. non sufficiet dies si numerare pergitur il-
lustres nostre legis doctores. siue uiuos siue mortuos. q;
uis non sint mortui sed nunc maxime uiuunt. & tanq; stelle
in firmamento lucent. qui fidem sacratissime trinitatis elu-
cidarunt. quid dicem? de religiosis domibus in quibus an-
gelica ducitur uita. & pro peccatoribus assidue effundun-
tur preces domino. nec unq; cessant diuine laudes psalmos
die benedictus nursiensis apud nos multorum monachor
doctor. & pater exiit apud grecos magnus basilus. se-
cuti sunt bernardus abbas clare uallis. & bruno qui carus
fiam instituit quotidie sanctorum uirozu apud nos auge-
tur numerus edificantur noua monasteria & sancta reno-
uantur instituta quos fructus edidit seraphicus. franciscus

eximius paupertatis amator in umbria. que pars est italie
narus. Quor eum discipuli secuti sunt. quot sub eius regu
la uiri sanctissimi floruerunt antonius parau iacer miracu
lis clarus. bernardinus senensis in aquila quem nostra erat
quasi alterum paulum predicantem audiuit. nicolai liritas
ni extant opera que omnes admirantur dominic⁹ in extre
mis hispanie nat⁹ oris. quasi alius uesper emicuit. que no
uum quendam sanctum & nitidum uiuendi morem suis au
dioribus tradidit & predicatorum instituta regula uniuersum
illustrauit orbes. multi ex discipulis eius clarissimi eua
serunt. sed precipua est magni alberri fama. qui nullum do
ctrine genus ignorasse creditus est nec minor eo thomas a
quinas fuit in litteris & si maior exiit sanctitate claruit &
meo seculo sub eadem regula vincentius hispanus quē no
ster antecessor inter sanctos xpi confessores reulit. & in or
dine diui augusti nicolaus tolemtinas paulo ante inter cele
stia relatus sanctorum agmina. noua indies prole florescit
nostra religio. q̄ si non desunt peccatores diuinam prouo
cantes maiestatem. non desunt etiaꝫ consiliatores uiri san
cti deo accepti. & uirgines immaculate. precibus assidu
is diuinam iram auertentes. nec timemus ruinaꝫ tantis ad
iuti patrociniis. tu ergo princeps nobilis qui non es ratiois
incapax. neq; ingenii obrusi. collige que diximus & conser
ua in mente tua. & consule tibi & tue genti. & noli esse in
credulus sed fidelis. relinque tenebras & lucem sequere. in
telligis quo pede claudicat tua lex. & quantis scater erro
ribus. & q̄ procul a ueritate recedit. & q̄ non est in ea sa
lus noue & antike legis inimica. intelligis q̄ solida est e
uangelica doctrina q̄ uera q̄ sancta q̄ munda & immacu
lata. & q̄ in ea tantum iter in celum ostendit & non alia in

telligis si uerba nostra memoria teneſ. q̄ trinitas in unita
te & unitas in trinitate colenda eſt neq; altera contradicit
alteri. intelligis quo nam modo pater ſibi filium equalem
genuit. & quomodo a patre & filio ſanctus procedit ſpiri
tus. qui eſt caritas & amor. & ſimul colendus eſt & deus eſt
& q̄ filius pro noſtra ſalute incarnatus eſt. mortem tulit et
ſpoliato inferno tercia die reſurgens. quadraginta diebus
cum diſcipulis conuerſatus aſcendit in celū. ſedetq; ad dex
teram patris. uenturus in fine ſeculi iudicare uiuos & mor
tuos. quo facto mali perpetuo penam ignis ſubibunt. boni
eternam beatitudinem conſequentur. non in carnalibus de
ſideriis. aut in pudiciis non in cubilibus ſed in dulcedine
mentis & in caritate chriſti que ſuperat omneſ ſenſum. an
te omnia uero monſtratum eſt non poſſe te aſſequi inſer cri
ſtianos gloriam & potentatum quem uideris optare. maxi
me apud europeos & occidentales populos dum tua inſe
cia perleuerariſ. q̄ ſi uelles chriſtianis imitari ſacris mag
nam tibi ſpem fecimus & potentie & glorie. memento igiſ
uerborum noſtrorum. & accipe fidele conſilium. ſume bap
tiſmum xpi & lauachrum ſpiritus ſancti amplecte ſacro
ſanctum euangelium & illi te totum cōmitte ſic tuam aniaz
lucrifacies. ſic tburcorum populo bene conſules. ſic tue co
gitationes adimpleri poterunt. ſic tuuz nomen in ſecula ce
lebrabitur ſic te omnis grecia. omnis italia. omnis Euro
pa demirabitur. ſic latine te littere. ſic grece. ſic ebraice. ſic
arabice. ſic omnes barbare celebrabūt. ſic nulla eras de tu
is laudibus cōtumeſſet. ſic pacis auctor & fundator quieſ
cis appellaberis. ſic te tburci animarum ſuarum reportorē
& xpi ſue uite conſeruatorem uocabunt ſirii. egyptii. li
bici. arabes. & quecunq; ſunt alie gentes extra chriſti cau

las. aut hijs auditis tuam uiam sequentur. aut tuis & chris-
tianis armis paruo negocio domabuntur. & si noluerint
in nostra lege te sociuz habere. experientur dominū in sua
nos te iuuabimus. & omnium eorum assistente diuina gra-
cia legitimū principem constituemus. hec sunt que tibi cuz
baptismo premia promittuntur. hijs te bonis diuina pieras
proculdubio cumulabit. obsequentez euangelio q̄ si respu-
eris cōsilia nostra. peribit tanq̄ fumus gloria tua. & tu mo-
re hominum reuersus in cinerem totus morieris. Christus
regnabit in eternuz cui est honor & gloria in seculorum se-
cula. Amen.

Explicit epistola pii pape secundi ad tur-
cum. sequitur responsio turci.

Incipit epistola Morisani magni Turci missa
ad Pium papam secundum.

Morisanus hebrei & gesii cum suis fratribus ce-
rabi eius bair imperatoris organi collaterales pu-
gilles in partibus achere magno sacerdoti romanorum in-
tra merita dilecto nuper auribus nostris insonuit q̄ in par-
tibus ytalie ad preces & postulationem populi veneciaruz
in basilicis ur̄is publice facitis diuulgari q̄ quicūq; sump-
serit arma contra nos & nostros suorum in hoc seculo res-
missionem peccatorum. eisq; beatam uitam promittitis in
futuro cuius rei ueritatem occulta fide decernim⁹ per ad-
uentum quorundam pedum cruciferoruz q̄ nup in uenero-
rum nauigio trāsfretarūt ppter quod ammirari cogimur

rebementer quia dato q̄ a summo tonante uobis esset data
potestas absoluendi animas et ligandi. rñ ad huc maturius
procedere deberetis. neq; christianos maxime yralicos cru
cis caractere insignitos inducere super nos cum secundum
q̄ patres ante dixerunt nobis populus noster iburcorū in
nocens fuerit mortis et iniurie christi nostri. & cum terra et
loca ubi sanctuaria uestra sunt. minime possidantur p̄ nos
ymo populus iudeorum exosos semper habuimus & ha
bemus. quia prout in historiis antiquis &ronicis nostris
audiuimus ipsi proditorie & per inuidiam eundem christū
uestrum prophetam iherosolimis tradiderunt presidi Ro
manorum. quem in crucis patibulo mori fecerunt. ac insup
amirari et dolore compellimur. q̄ surgunt yralici contra
nos cum latens amor nos incitet ad dilectionem ipsorum
eo q̄ ipsi & ipsorum magnalia & parentes a troianorum
sanguine processerunt. quorum auctorem fuisse scimus ve
raciter Anthenorem & Eneam de sanguine Priami pro
creatos. in cuius locum ducturi sumus imperium in parti
bus Europe secundum repromissiones a diis nostris quas
patres nostri habuisse noscuntur. & troiam magnam inten
dimus restaurare & ulcisci sanguine hectoris ac hilionis
ruinam nobis grecorum imperium subiugando & iniuriis
dee nostre palladis factis eosdem punire. intransgressorū
heredes. Insuperq; intendimus Cretā et alias Marinas
insulas quas venetorum populus antedictus extorsit a no
bis imperio repromisso totaliter uendicā easq; nostre sub
iacere iurisdictioni. Idcirco prudentiaz uestram attente re
quirimus & rogamus quatenus epigramatibus uestris p̄
terras yralie missis ad instantiam supradicti populi veneto
rum silentium imponatis non prouocantes contra nos am

plus sub pieratis specie populum xpianum cuz erga non ⁊
ipsum nullā guerraꝝ propter credulitatis differentiaꝝ habe
amus. cū enim nihil nobis referat si ipm colitis xpm qa &
nos ipm repuramus fuisse pphetam. neq; enim ex lege ipsi
us put audiuius potestis aliquē ad credulitatē cōpellere
si aut lis aliqua uel discordia orta est inter nos & populuz
venetoz. hoc accidit. quia ipsi indebite nullo iusticie muni
ci colere sub cesaris nomine. uel alterius monarche. cui ex
lege aliqua temporalia sint pmissa. sed sua superbia ac re
meritare iam dudū quasda marinas insulas ⁊ alia loca que
nostro ut supradiximus sunt repromissa imperio crudeli ty
raunide subiugarunt. que tollerare nō possumus cū futurū
tēpus nostre repromissionis instat propter que & alia potes
tis merito ab inceptis desistere & specialiter cum audie
rimus ipm populū venetoz fore alienū a uita & moribus
romanoꝝ quia nec secum legibus uiuunt nec moribus con
tinent sed se solos estimant cunctis circumstantibus populis
meliores quoz insaniam superbiamq; deorum nostroꝝ &
summi Iouis auxilio ad extremū deducemus. alioquin si
uestra prudentia non desistat ampliare curabim⁹ uires no
stras super eo diuini imperatoris organi auxilio & aliorū
orientalium regum ⁊ principū qui simulāt se hodie dormi
re quoz muniri presidio trahemus a finibus terre armato
rum acies copiosas per quas nō solū cōtra vestros pedites
cruciferos resistemus verūq; si cōtra nos Romam ac ger
manicam ⁊ gallicam miliciam prouocetis intendimus hos
stiliter obuiare. ac demū fauente Mercurio per mare pon
ticum ⁊ dalmaciam cū innumerabili nostro nauigio heuri
stibus perducui intendimus pertransire ⁊ septentrionalē
plagam presertim Croaciam & dalmaciam uisitare. Das

tum Anno Machumeti septingentesimoquadringentesi
moquinso in introitu mensis Hassien.

Registum huius libri.

Pius

vita flumina

ne te

tum propter

rūq; aditū

terra repre.

est de

nam providentiam

philosophi

tua nec

erit

ra numero

ne cobra.

drum ⁊ eius

recte anripa.

radios

lis deridenda

mare

maiores

incorporea

ipla est

us in iob

